

BØRNETEATER

NR. 113 • MAJ 2000

avisen

Langsteds lov

Teaterprofessor Jørn Langsted sætter i sin udvidede klumme luppen over den danske teaterstøtte og giver et bud på en ny og bedre teaterlov

Side 2-3

Slaget om København

Alt tyder på udskiftninger og dermed mulige lukninger, når København vælger sine nye små storbyteatre

Side 3

Festival fortsætter

Selvom Kaskadeteatret drejer nøglen om, fortsætter den store børneteaterfestival i Horsens i kommunalt regi

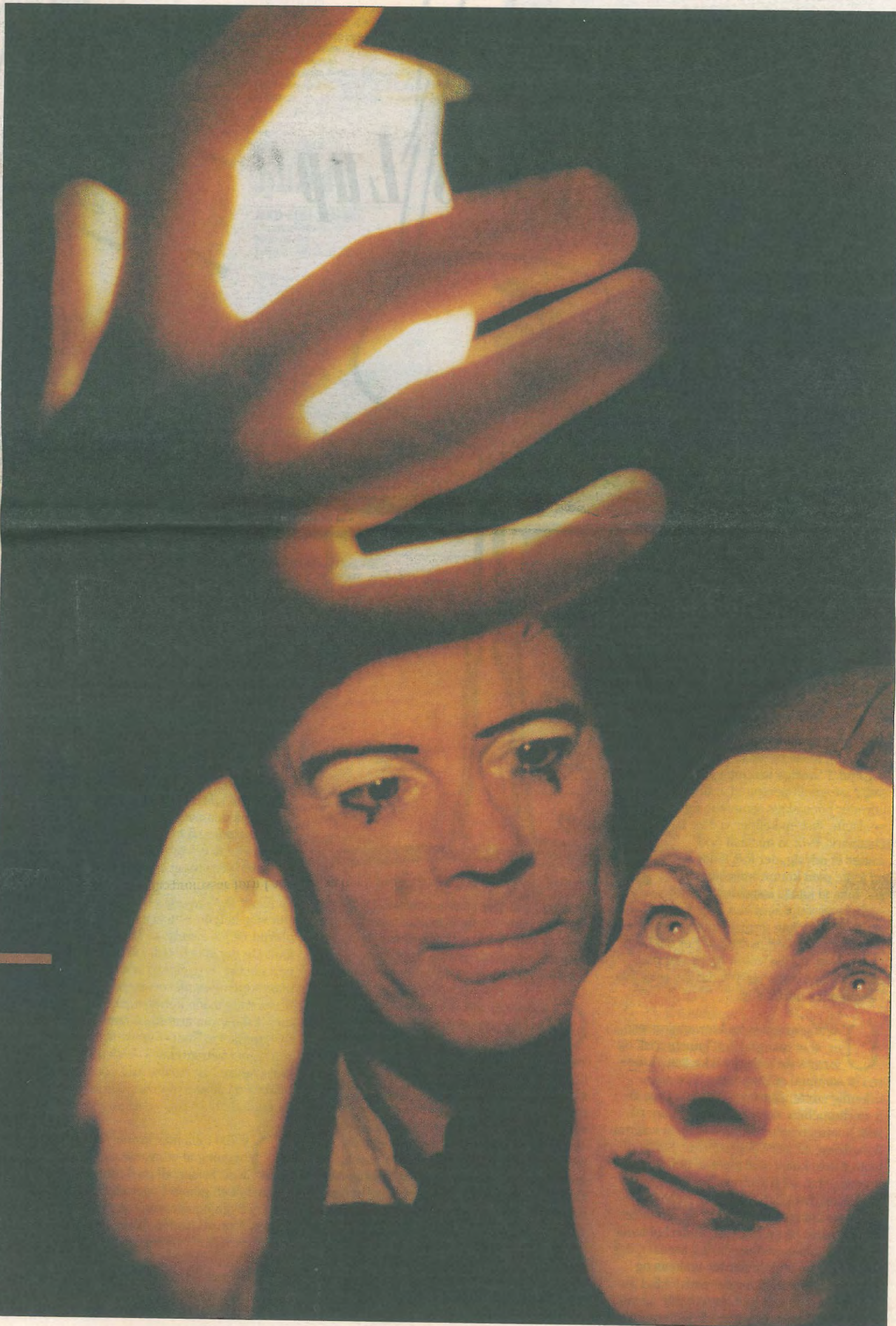
Side 17 + 20

Festival 2000

Torkild Lindebjerg og Tove Bornhøft leverer lysende spil i »Se mig!« – en co-produktion mellem Teatro Rio Rose og Bådteatret. Det var en af de store oplevelser ved årets store festival i Ringsted og Haslev – og umiddelbart før starten på festivalen var den også medvirkende til, at Teatro Rio Rose fik årets Reumertpris for Bedste Børneteater

Reportage og billeder S. 4 - 5

Anmeldelser af forestillinger
S. 6 - 15

Under Langsteds Lup

Af Jørn Langsted

“Tænk principperne igennem for en ny teaterstøtte, en ny teaterlov. Og den må helst ikke koste det offentlige mere, end der bruges på teater nu.”

Sådan kunne et frit og åbent kommissorium for et udredningsarbejde tage sig ud. I Sverige kan man godt finde på at sætte en enkelt person til at fungere som udreder i den slags sammenhænge. Dette system kender vi ikke i Danmark, hvor vi normalt ned-sætter et udvalg, der kan sidde og fedte med kompromisdannelser, men vi kan jo importere det svenske system, som kan have den fordel, at de gode ideer kan fremstå klare og ukompromisfyldte. Så vi overtager her det svenske system, og jeg sætter luppen på den danske teaterstøtte og den danske teaterlov i denne mini-udredning.

Udgangspunktet for betragtningerne er, at et mangfoldigt, kunstnerisk og fornyende teaterliv ikke kan eksistere i et samfund af Danmarks type uden offentlig støtte. Der er måske nok dele af teaterbranchen, der vil kunne fungere på rent kommercielle betingelser, men valgmulighederne vil være begrænsede. Støtte til teatret som kunst skal gives af den demokratiske stat, fordi teatret er et offentligt mødested, hvor samfundet og individerne på én og samme gang kan se sig afbilledet og udfordret på en lystfyldt, underholdende måde. Sådanne mødesteder og arenaer, der fungerer som åndehuller for tankens og følelsernes frie flugt, er det nødvendigt for fællesskabet at etablere, opretholde og videreudvikle. Når de er gode, vil de fungere

Bob 2000

som kærnesteder i samfundslivet. De vil samtidig både kunne forene os som publikum og som deltagere, dvs. som samfundsborgere, og splitte os som individer og grupper med differentiære behov og længsler.

Globalt set står det levende teaterliv i en skærpet konkurrence om menneskers frie tid. Tilbuddene vælter ind via tv, video, internet etc. Der er ingen grund til at være maskinstormer, men der er grund til at være yderst opmærksom på den globale kulturkamp, der udspiller sig for vores øjne og i vores bevidstheder. Meget af det medieformidlede stof er styret af en international, hovedsagelig amerikansk, medieindustri, der arbejder på homogenisering og ensartetgørelse i udtryk og indhold ud over kloden med henblik på at kunne blive ved med at sælge skidt. Det betyder, at vores oplevelses- og sanseformer påvirkes i retning af en ny enhedskultur, styret af mediekapitalens interesser. Behovet for et offensivt supplement til denne udvikling er påtrængende. Behovet for mangfoldighed

Tegning Bob Katzenelson

og opgør med kunstnerisk stereotypi er evident. Nationalstaterne kan være velegnede som rammer for udviklingen og udbredelsen af supplement. Men målet nås ikke, hvis man tror, at det drejer sig om at genetablere svundne tiders centralistiske dannelseskultur, som strålede ud fra hovedstæderne. Kulturbilledet er blevet multicentreret, hvad der for øvrigt er i god samklang med tankerne om mangfoldighed i forhold til fronterne i den globale kulturkamp.

I lyset af det multicentrerede kulturliv vil det være en god idé at omdanne Det Kgl. Teater til et opera- og balletteater med turnéforpligtelser. Den nationale skuespilscene forpligtelse bør ikke længere varetages ét og kun ét sted, når der er andre steder, hvor den kan varetages. Den bør kunne vandre. Hvis man forestiller sig, at skuespillet på Det Kgl. Teater nedlægges, vil der kunne spares ca. 75 millioner kroner om året. Heraf kan 15 millioner kroner om året bruges på den nationale skuespilforpligtelse, som i perioder på tre-fire år tildeles et eksisterende teater, hvor kvaliteten og det kunstneriske niveau er i top. Man kunne forestille sig, at Aalborg Teater i tre-fire år fik tillagt den nationale skuespilforpligtelse. Det ville betyde, at teatret oven i sit normale tilskud fik yderligere 15 millioner kroner om året. Og det ville betyde, at teatret i denne periode var forpligtet til at sætte fokus på klassikere og moderne dansk dramatik. På tilsvarende måde kunne man bruge 15 millioner kroner om året til en national børneteaterforpligtelse, som – børneteaterstrukturen taget i betragtning – blev tillagt to-tre børneteatre i en tre-fire årig periode med henblik på at gøre noget særligt, på at gøre en forskel i børneteaterbilledet.

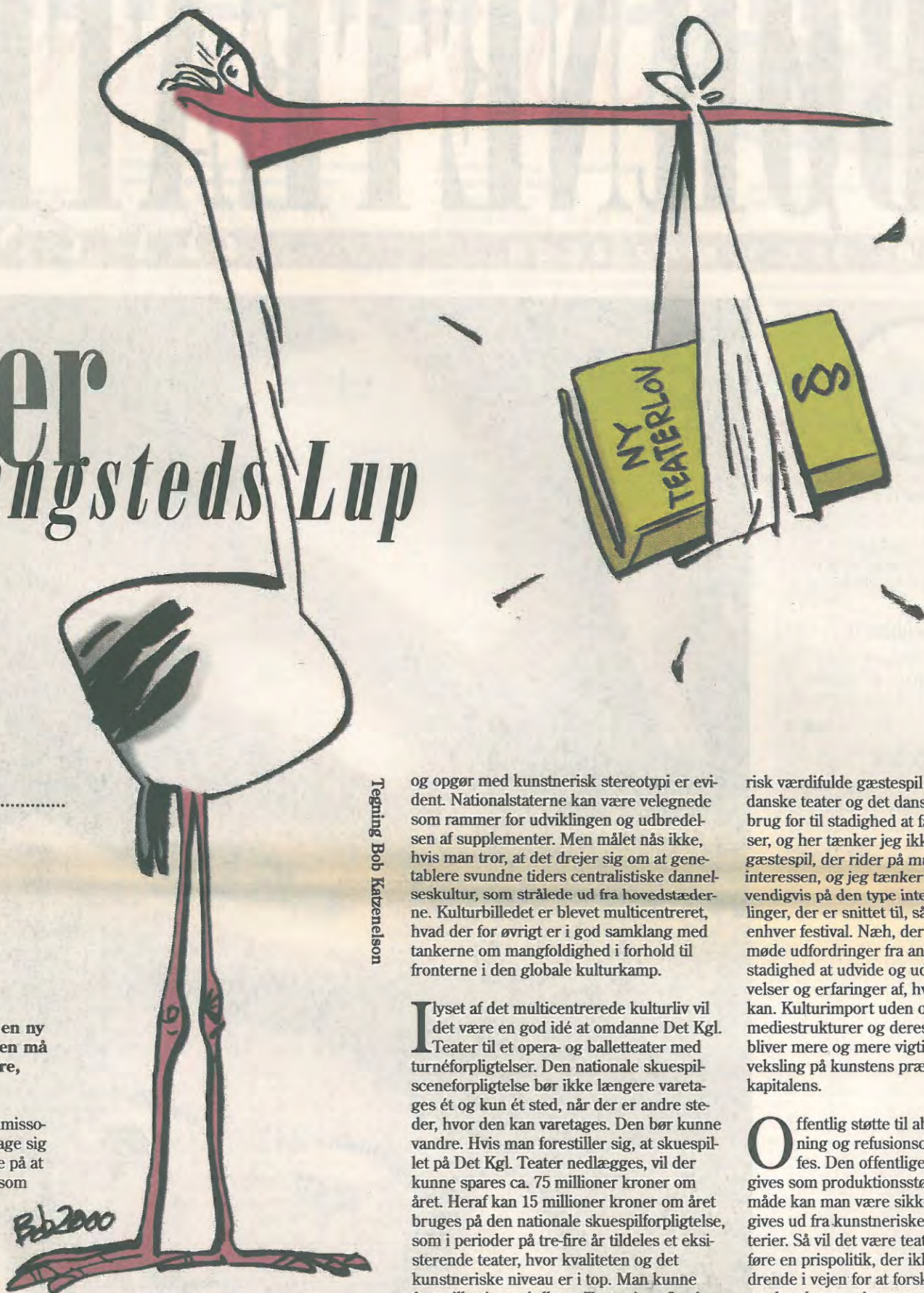
De 700 millioner kroner, der er afsat til bygning af et nyt skuespilhus til Det Kgl. Teater, vil med fordel kunne bruges til en generel opgradering af dansk teaters bygningsmæssige standard over hele landet. Man vil på den måde undgå en gigantisk fejlinvestering i København.

Resten af de sparede midler, dvs. ca. 45 millioner kroner om året, bør bruges på at skaffe internationale, kunstne-

risk værdifulde gæstespil til Danmark. Det danske teater og det danske publikum har brug for til stadighed at få tilført nye impulser, og her tænker jeg ikke på andenrangs gæstespil, der rider på musical- eller opera-interessen, og jeg tænker heller ikke nødvendigvis på den type internationale forestillinger, der er snittet til, så de passer ind på enhver festival. Næh, der er behov for at møde udfordringer fra andre kulturer, på til stadighed at udvide og udvikle vores oplevelser og erfaringer af, hvad teater er og kan. Kulturimport uden om de dominerende mediestrukturer og deres snævre billeder bliver mere og mere vigtigt, dvs. kulturudveksling på kunstens præmisser og ikke på kapitalens.

Offentlig støtte til abonnementsordning og refusionsordning bør afskaffes. Den offentlige støtte bør kun gives som produktionsstøtte. Kun på denne måde kan man være sikker på, at støtten gives ud fra kunstneriske og kvalitative kriterier. Så vil det være teatrenes opgave at føre en prispolitik, der ikke stiller sig hindrende i vejen for at forskellige sociale grupper kan komme i teatret. En yderligere fordel ved at fjerne disse ordninger vil det så være, at man kan fjerne refusionsudvalg og alle slags spekulationer om og definitioner af, hvad teater i teaterlovens forstand er. De sparede godt 80 millioner kroner om året bør direkte overføres til produktionsstøtte til teatrene, men pengene bør uddeles af Teaterrådet, dvs. udsættes for rådets kvalitetsvurderinger.

Endelig bør det main stream-repertoire, som ofte er at se på landsdelsscener i København og provinsen og på turnerende teatre, sættes under pres. Man kan passende nedskære statsstøtten til dette teater med 25 procent. Det vil staten kunne spare ca. 25 millioner kroner på. Det vil tvinge til øgede billetpriser og måske også mere differentierede billetpriser, eller det vil tvinge til en højere grad af samproduktioner mellem disse teatre. Når forslaget stilles, er det fordi dette repertoire med en vis sandsynlighed vil kunne fungere med en højere egenbetaling. De sparede penge bør puttes i Teaterrådet og være øremærket til børnete-

ater. Det bør være en ambitiøs målsætning for statens teaterpolitik, at hver barn i Danmark skal have reel mulighed for at se en kvalitativt god børneteaterforestilling to gange om året.

Disse forslag går i retning af at nedskære den offentlige støtte til vi midaldrendes teater og øge den til ungdommens teater og børneteateret. Her får man mere teater for pengene, og det bliver et teater, der vil kunne vitalisere hele teaterlivet. Endelig får man nok også et socialt mere retfærdigt teater. Det bliver ikke i så høj grad de højest uddannede og mest tjenende, der bruger teateret som publikum. Det er i øvrigt nok rigtigt, at der bag betegnelsen teaterpublikum skjuler sig flere forskellige teaterpublikummer med forskellige behov og forskellig adfærd i forhold til teateret. Voksenteatrets publikum kan groft opdeles i to delpublikummer: ungdommen og de midaldrende, dem, der handler spontant, og dem, der planlægger med abonnementsbrochuren i hånden. Et sted, hvor disse to publikummer mødes, er til revyer. Det kunne være grund nok til, at der også i højere grad blev givet offentlig støtte til kunstneriske revyer.

Forlagene går også i retning af at omlægge institutionsstøtten til en højere grad af projektstøtte. Igen er det ønsket om at vitalisere dansk teater, der er på spil. Der er imidlertid også behov for at sprænge begrænsningen om kun at foretage omprioriteringer, hvis der skal være mulighed for flere projekter i dansk teater, herunder også projekter, hvor en gruppe kunstnere går sammen om flere forestillinger evt. over flere år uden partout at ville være en institution. Med henblik på at udvikle revystøtten og at fremme den udfoldede projektarbejdsform i dansk teater bør staten afsætte 40 millioner kroner ekstra på Teaterrådets konto.

I øvrigt kan der være grund til at overveje, om Danmark ikke skal nøjes med to teateruddannelsessteder, men så til gengæld i højere grad gøre dem supplerende i forhold til hinanden. På ét af uddannelsesstederne kan der etableres uddannelse i forhold til det nye teater, f.eks. sådan: Statens Teaterskole, København: skuespillere, instruktører, teknikere, dansere, koreografer. Statens Teaterskole, Århus: skuespillere, instruktører, dramatikere, ny scenekunstnere. Som steder med specielle uddannelses- og forskningsopgaver bør staten støtte Odin Teatret og Odsherred Teaterskole.

Det er mit indtryk, at overvejelser, der er så forandrende som de her, er nødvendige, hvis der skal ske nogle påkrævede ændringer i dansk teater. Der må brydes op med vaner og med institutioner, og man løser ikke nogen som helst af de mere dybtliggende problemer, hvis man indskrænker sig til lidt småjusteringer. Skal teateret være på højde med sin tid, så skal måden at lave teater på tænkes om. Vejen fremover må bestå i: mindre institution, mere projekt; mindre centralisme, mere multicentralisme; mindre for midaldrende, mere for børn og unge; mindre andegård, mere internationalt udsyn; mindre reproduktion af udenlandske succeser, mere produktion på eget stof.

Sådan kunne man sige, hvis man var enmands-udreder. Der er imidlertid ingen, der siger sådan, fordi det er politisk helt urealisabelt og selvmorderisk, og fordi man lægger sig ud med Gud og hver mand, hvis man siger det alligevel. Derfor vil fremtiden bringe nogle småjusteringer af teaterloven, der ikke vil løse de fundamentale problemer, men snarere bevæge os i den helt forkerte retning, og vi vil starte forfra med et nyt teaterudvalg om tre-fire år, hvor nye kompromisser vil skulle indgås, som heller ikke rigtig fører til noget. Og sådan vil tiden gå.

Det københavnske blodbad

Der er teaterliv på spil, når Københavns kommune i nærmeste fremtid beslutter sig for, hvem der skal være små storbyteatre fra årsskiftet og dermed sikres fire års kontinuerlig driftsstøtte

Af Carsten Jensen

Meget tyder på et mindre københavnske blodbad, når kommunen er færdig med sine overvejelser omkring, hvem der fra næste år skal være små storbyteatre i hovedstaden.

Pt. er der 11 af slagsen, yderligere 17 har søgt om at blive det - og udmeldingen fra kulturborgmester H. Thustrup-Hansen er, at der i ordningen bør være færre teatre, der så til gengæld får flere penge at lave kunst for.

Kulturborgmesteren har således i Berlingske Tidende i februar udtalt, at "jeg har været rundt på samtlige teatre, og det er mit indtryk, at der er for mange nitter imellem. Folk kræver kvalitet i dag, også i teaterudbudet, og derfor synes jeg, at det ville være bedre at koncentrere støtten omkring syv eller otte teatre".

Denne holdning deles dog langt fra af alle lokalpolitikere, flere har til gengæld meldt ud, at 25 procent af bevillingen bør gå til børneteatre - og det vil i givet fald være en stigning fra de nuværende ca. 20 procent til de fire nuværende børneteatre under ordningen, Zangenbergs Teater, Teater Zeppelin, Det Lille Teater og Marionetteatret i Kongens Have. Dertil kommer et mindre beløb til fælles aktiviteter for de såkaldte broscener (Comedievognen og Zeppelin).

Flere børneteatre om budet

Københavns kommune har bedt Teaterrådet om en teaterfaglig vurdering af de 28 ansøgende teatre. Ifølge rådets mening bør der blandt de udvalgte være en scene for moderne dans og en scene for gæstespil og internationale satsninger - og børneteater bør prioriteres højt. Ikke mindst fordi der ikke er nogen børneteatre i den anden storkøbenhavnske teaterstøtteordning, Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab (DST).

Tilskud til små storbyteatre i Københavns kommune i år 2000:

Kanonhallen	5.363.000
CaféTeatret	4.505.000
Husets Teater	4.426.000
Dansescenen	2.950.000
Det Lille Teater*	2.467.000
Teater Zeppelin*	2.199.000
Teater FÅR 302	2.145.000
Røde Kro Teater	1.824.000
Zangenbergs Teater*	1.502.000
Teatret ved Sorte Hest	1.287.000
Marionetteatret*	842.000
(Broscenerne)	322.000)

* børneteatre

Men at der er lagt op til udskiftninger i den nuværende sammensætning af voksen- og børneteatre, tyder både udtalelserne fra kulturborgmester Thustrup-Hansen og Teaterrådets faglige medvirken på.

Udover de nuværende børneteatre, der søger om at forblive i kommunalt regi, er Anemonteatret og Comedievognen blandt de nye seriøse bud. Anemonteatret i håb om at kunne "veksle" Teaterrådets nylige tilsagn om en million kroner til næste sæson med et større og flerårigt tilsagn: Comedievognen i lyset af, at Teaterrådet har halveret teaterets støtte for næste sæson.

Også Batida og Familieteateret har lagt billet ind på at blive lille storbyteater, tillige med Bådteatret - der p.t. støttes med 3,5 millioner kroner fra Teaterrådets puljer.

Men langt fra alle disse børneteatre kommer ind i den kommunale støttevarme, og følges Thustrup-Hansens tanker om maksimalt otte små storbyteatre, vil det kunne betyde helt ned til to børneteatre i ordningen.

På voksenteaterområdet regnes Kaleidoskop med de mange kunstneriske og anmelderroste triumfer for et rigtigt varmt emne på et nyt kommu-

nalt-støttet teater, og med Teaterrådets bud om dans og åben scene ligger det også lige for, at Dansescenen og Kanonhallen bliver i ordningen, hvis kommunen tager rådets rådgivning alvorligt.

Afgørelse trækker ud

Blandt de nye ansøgende voksenteatre er udover Kaleidoskop også Mammutteatret, Teater Grob, Teater Styhr og Kjær, GrønnegårdsTeatret (der allerede modtager kommunal

støtte på årsbasis), Den Danske Opera og Posthus Teatret.

Teaterrådet har på forhånd meddelt kommunen, at man ikke agter at gå ind og redde eventuelle nødstedte og udsnitte teatre, så der er lagt op til en neglebidende tid for de nuværende og de øvrige ansøgende teatre.

Kommunen og kulturborgmesteren har tidligere meddelt, at man regnede med at komme med afgørelse i slutningen af april. Den er allerede forpasset, og så vidt Børneteateravisen erfarer, gør høringsrunder med Teaterrådet, møder med Kulturministeriet om de økonomiske rammeaftaler for statsrefusion, interne kommunale møder om økonomi og udvælgelse m.m. det sandsynligt, at en endelig og definitiv afgørelse først findes hen i august måned. Også selvom der er programsat et møde om teatersituationen i Københavns Borgerrepræsentation 29. maj, hvor en egentlig indstilling kan tænkes at være på plads.

Det vides endnu ikke, om Kulturministeriet vil ændre sin lovbestemte rammebevilling og om Københavns kommune vil øge sin nuværende støtte-ramme på cirka 30 millioner kroner - sådan som Teaterrådet foreslår.

BØRNETEATER

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2,2
1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00
Fax: 35 30 44 01
e-mail: info@teatercentrum.dk
hjemmeside:
www.teatercentrum.dk

REDAKTION:

Carsten Jensen (ansvarshavende)
LAYOUT: Ulf Skov
TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkom-

mer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 113: Næste nummer udkommer medio sept. 2000
DEADLINE: 25. august 2000
ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 28. april 2000.

En drøm af en festival

For 30. gang blev årets store børne- og ungdomsteaterfestival afviklet efter alle børneteaterkunstens regler. Med gavmilde rammer i Ringsted og Haslev og med plads til traditioner og fornyelse

At Carsten Jensen

"Børn har brug for gode drømme", sagde kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen blandt andet, da hun for andet år i træk mødte op for at forestå den officielle åbning af årets store børne- og ungdomsteaterfestival. Hun nåede også lige erindre sig selv og tilskuerne om, hvor vigtigt det er at sørge for kunst og kultur, nærvær og samvær for børn og unge og deres voksne, inden den travle minister måtte videre mod nye mål.

Og rammerne for drømme var i hvert fald til stede denne weekend, hvor omkring 75 professionelle børneteatre med cirka 110 forskellige forestillinger og op mod 275 opførelser sørgede for oplevelser for alle aldre om allehånde emner.

Forud var gået en næsten lige så imponerende uge med et næsten lige så stort udbud af kunst rundt omkring på skoler, institutioner, biblioteker, i kirker og forsamlingssteder m.m. i de to festival-kommuner.

Ganske som det på forunderligste vis er sket gennem 30 år, siden den første officielle festival i 1971 i Herning, hvor tallet var de mere beskedne 15 teatre med 25 forestillinger og 32 opførelser. Men dette års festival VAR vistnok den også største til dato og det VAR også år et efter indførelsen af

muligheden for at bestille adgangstegn til forestillingerne i god tid for selve festivalens afvikling.

Det betød faktisk, tillige med de gode, store og let spredte spillestedsområder, at de helt store sammenstillinger ved billetkoer og spillesteder blev undgået. Til glæde for de fleste – men det gav også lidt mindre af den køsnak, der fungerer som kvalitets-barometer og nyhedsforum, hvor årets hits diskuteres.

Fornyelser

Et af dem var en sand himmelstormer: Teatret Carte Blanche røg med forestillingen "Var er eng ang" (og der er ikke tale om skrivfejl) direkte fra refusionsudvalgets showcase i februar via en ekstraordinær festivalindbydelse til at blive et af årets store

festival-samtaleemner.

En meget anderledes forestilling, hvor diverse kendte eventyr dekonstrueres på spændende vis - og bragte bud om den altid tiltrængte fornyelse

En anden fornyelse kom fra Statens Teaterskole, hvor 2. års-elever havde deres egen børneteaterforestilling med som en slags off-festival-fremvisning. "Stridens æble" var det basalt set imponerende resultat af fem ugers koncentreret arbejde med at omgøre Illiaden og historien om Trojas fald til børnehøjde.

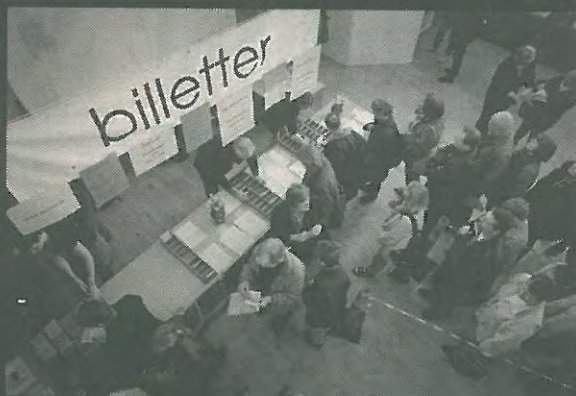
Det lykkedes godt og vel for de ni skuespiller-spirer og deres lærer/instruktør Jacques Matthiesen, og således fik de med begejstring mulighed for både at spille for og opleve det mest spontane publikum i verden, børnene. Der jo ret beset, som en af teaterskoleeleverne sagde, bare "er mennesker, der ikke har været så længe på jorden".

Nogle af disse små mennesker er blevet indfanget af Børneteateravisens fotograf, der også var helt ny i denne sammenhæng og blev sluppet løs på sin første festival.

Hans indtryk kan ses på disse sider, og derefter følger 20 dugfriske anmeldelser af nye forestillinger.

Festivalstemninger indfanget af Mads Madsen

Eremtidens festivaler

Dette års store festival i Ringsted og Haslev er nu vel overstået, men arbejdet med de kommende års festivaler er i fuld gang. Foreløbig ser planerne således ud:

- 2001: Herning i uge 18
- 2002: Lyngby
- 2003: Kolding
- 2004: Silkeborg

Derudover har Hillerød, Helsingør og Aalborg vist interesse for 2005, ligesom utrættelige Odsherred åbenbart gerne vil afholde festival hvert 10. år - man er i hvert fald interesseret i år 2009.

Et ganske særligt venskab

Møllen leverer en flot og stærk Steinbeck-tolkning af "Mus og Mænd"

ANMELDELSE

Teatret Møllen: Lennie og George - frit efter John Steinbecks "Mus og Mænd".

Instruktion og scenografi: Gitte Kath. Medvirkende: Klaus Andersen, Kurt Bremerstent og Anders Valentinus Dam. Aldersgruppe: 10 år og opefter.

Fornylig blev jeg i intellektuel (symposium)sammenhæng belært om, at kunstneriske udtryk får liv og undgår tomhed, hvis der sker en vekselvirkning mellem gentagelse og afbrydelse.

Jeg begyndte at kikke efter det i praksis. På Møllens "Lennie og George" passer det fortrinligt. Forestillingen er aldeles vellykket. En opsætning, som sætter sig fast. I skønne barske bidder af gentagne ord og stemningsmættede situationer, der ofte har afbrydelsen - cuttet eller slutningen - som kendetegn.

Jeg vil for eksempel sjældent glemme den mindre-begavede Lennies yndlingsreplik: "Det gør godt George". Lennies aende hånd ind under jakken og ordene "Jeg vil jo bare kæle". De to kammeraters lystige drøm om et fast sted med kanner, lucerne og fløde, der er

Klaus Andersen, Kurt Bremerstent og Anders Valentinus Dam i Møllens flotte "Lennie og George" - men det står vist stadig hen i det uvisse, om Møllen er i stand til at lave en forestilling uden rygende cigaretter som en vigtig del af scenografien...Foto: Jonna Keldsen

så fed, at man skal skære sig gennem den. Og den fine sviende efterklang af projektets umulighed.

"Lennie og George" er Teatret Møllens frie bearbejdning af John Steinbecks roman "Mus og Mænd". Den litterære klassiker om George og tumpen Lennie, der rejser rundt og arbejder under usle og brutale forhold på gårde i Amerika.

I programmet skriver teat-

ret, at man om det lille mesterværk siger, at man er to timer om at læse bogen og tyve år om at glemme den. Den overfører jeg trygt på Møllens stykke.

Stærke scener

Melodisk-hæs blæsermusik, intens og nærværende skuespil, elegante sceniske løsninger, og en nedslidt daglejer-scenografi af gamle

uniformer, vaskebaljer og nedslidte udtrækssenge går op i en højere enhed og lader rummet med en humoristisk-sårbar og poetisk rå stemning af tragisk-smuk enfoldighed, sandt venskab og barske valg.

Kurt Bremerstent skildrer Lennie betagende usentimentalt. En måbende, blød og langsomtfattende godhed, der let farer sammen og op i sit trygge fodbad.

Men også fyren, der er stærk som en okse. Morsomt vist i lægge arm-scener. Men skæbnesvangert og helt urimeligt, da han lokket dertil - af ren ørelyst kommer til at kvæle farmarens kone.

Gæstekuespiller Anders Valentinus Dam (fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater) er velvalgt til rollen som George. Med betagende præcision rammer han

den blanding af smerte og nøgtern klar bevidsthed, som George er fyldt op af. Begge sider skinner klar igennem, når George repeterer for Lennie alt det, han skal gøre for ikke at komme til at gøre noget uacceptabelt eller skæbnesvangert.

En af de stærkeste scener er den, hvor George sender Lennie i døden, fordi han vil få det bedre der end i livet. Også fordi Gitte Kath lader pistolskuddet være to taburetter, som slås hårdt sammen.

Klaus Andersen spiller både vred farmer og gammel mand med hund. Og frem for alt farmerens nye, troløse skøge af en kone. Og her ligger forestillingens allerfornemste greb. Kvinden antydes blot. Det er alt nok og virker utroligt stærkt, at hun kun er tilstede ved en paryk og et rødt klæde, som Klaus Andersen skødesløst lader dingle i hånden. Og at hun i scenen, hvor hun dør, ligger som paryk på sengen, mens Klaus Andersen fører hendes stemme fra bagscenen, er bare genialt.

Teatret Møllens "Lennie og George" er sin helt egen, samtidig med at den flot rammer livsnerven af Steinbecks roman. Flottene kan det næsten ikke blive.

Kirsten Dahl

Musikalsk leg

Humørfyldt musikklowneforestilling uden hang til problematisering

ANMELDELSE

Teatergruppen Batida: Den vidunderlige trio!. Forfatter: Søren Ovesen.

Instruktion: Johnny Jens Sørensen.

Komponist: Nina Foss og Batida.

Scenografi: Karen Rasmussen.

Medvirkende: Simon Holm, Søren Ovesen og Per Thomsen. Alders-

gruppe: 3-6 år eller 5-8 år samt familieforestilling.

Teatergruppen Batidas "Den vidunderlige trio!" er en humørfyldt klowneforestilling fyldt med musikalsk swung, cirkustrylleri og barnlig energi.

I en blå-grøn teltkulisser med sammenstillede kufferter og spredte musikinstrumenter er tre musikanter i fuld sving med at øve. Mester og hans to

dummernikker, tudemiklen Klein og humørbomben Karl. Mester er moldavisk klædt i pludderbuker, lange støvler og russerhat. De to andre er mere vestlige. Klein med bowler og Karl med blød bøllehat.

Mester har besluttet, at de som trio skal begå en forårskoncert, ud over det sædvanlige. En koncert folk gider lytte til. Og en koncert som gør, at de kan rejse jorden rundt. Men som bestemmeglade anfører nægter han at lytte til de andre. Dumt gjort.

Livfuld og musikalsk

For Karl har noget inde i sit skøre hoved. De klingende klokker, han har mellem ørene, fortæller, at der er noget som rumsterer derinde og gerne vil ud. Mester befaler, at det skal blive derinde. Det vil det selvfølgelig ikke. Og ud kommer i en tre-trinsraket af små tryllescener, en gul, en rød og en alle-farvet fantasi. Karl lægger et æg ud af munden og kom-

mer op at svæve på en kæmpemæssig gul sky. Et rødt sejl skyder op af en kuffert og Klein ryger til søs. Og Mester får sig en hel nats svingom med en beduinsk skønhed i farverige skorter. Alle får noget, de kan lide. En god oplevelse, der ruster dem til forårskoncerten. Det må være læren bag løjerne.

Teksten er ikke forestillingens force. Den er nok tilgængelig og umiddelbar og ind imellem underfundig sjov - Som Kleins replik til Karl, da Mester hidser sig op og vil hytte dem ud: "Han sagde vi skulle jorden rundt, nu skal vi bare langt væk!" - men hvad opfindsomhed og poesi angår, er der ikke det store at hente.

Iscenesættelsen er en livfuld og musikalsk leg med greb fra klowneverdenen. Eftersnakkerier. Stiliserede, danse-agtige 'gøre-nar-af'-imitationer. Og glade umuligheder - som når Klein for eksempel ser ting ske inde i Karls hoved.

Forestillingen er en ligefrem sag. Uden de store fixfaserier i dramaturgien. Og uden appel til dyb grublen og problematisering. Dens fortrin er dens cirkusglade musik, dens humørfylthed, og dens stænk af frihedselskende galskab.

Kirsten Dahl

Helt sig selv

En solo om en mand, der er solo, og som trives fint alene med sine store tanker. Men hvad sker der, når et andet menneske banker på...

ANMELDELSE

Corona Dansteater: Solo. Koreografi og dans: Jørgen Carlslund. Scenografi: Poul Fly Plejdrup. Komponist: Ole Høyer Hansen. Lysdesign: Pernille Plantener. Konsulent: Torben Jetsmark. Aldersgruppe: fra 12 år.

En mobile er en bevægelse, der hviler i sig selv, som ikke fører nogen vegne. Og manden i Corona Dansteaters "Solo", udmærket danset af den maskeklædte teaterleder og koreograf, Jørgen Carlslund, bevæger sig egentligt ikke nogen vegne hen i den livsperiode, som soloen beskriver. Men tænker, det gør han! Tænker siddende som en anden oldgræsk grubler, han tænker stående, han tænker liggende. Han fundrer over fysikkens magiske og ubrydelige love, ræsonnerer dygtigt over alt det, der bevæger sig. Men selv rykker han sig ikke en toddel.

Selvom han som figur ikke bevæger sig, er der meget andet, der flytter på sig i denne meget smukke og gennemarbejdede dans for den største aldersgruppe. To sten bevæger sig i en mobile, der står på en kasse, cirka to meter lang og to meter bred. De to sten snurrer rundt og rundt. Så kommer først en men-

neskelig fod, så en pen, så en hånd til syne. Alt sammen dukker op af den kasse, som mobilen står solidt plantet i, og alt sammen til lyden af Ole Høyer Hansens bløde og stemningsfyldte jazz-komposition.

Eksistentielle bidder

Og denne kasse, som udover mobilen er forestillingens eneste scenografi, viser sig at indeholde masser af bevægelse og fortælling. Når den står på højkant, er den talerstol; på højkant og med bagsiden mod publikum er den det spisebord, der danner rammen for hovedpersonens første spirende, forsigtige samtale med en elsket "Nancy" - kvinden i hans liv, som vi blot hører, ikke ser. Og senere danner den rammen for en af de flotteste kærlighedsakter, som jeg har set på en scene: et par herresko og et par damesko i forskellige konstellationer.

Selv da kassen næsten begynder at svæve, mestrer solomanden det til fuldkommenhed. Lige som han mestrer alt andet i sin verden: tanker, fysikken og filosofien. Da den elskede Nancy melder sin ankomst, krakelerer det hele for videnskabsmanden. Og vi ser, rent fysisk illustreret gennem et reb, hvordan han er bundet til sin viden og

faktisk er ved at kvæles i den.

Hvad der egentligt sker derefter, står åbent. Overvinder han mon sin forskrækkelse for forelskel-sen? Og kan han blive et helt menneske med en god balance mellem hjerne og hjerte? Kan videnskabsmanden også bruge sin viden om verden, og bruge den til at blive mand i verden?

Med disse spørgsmål kan forestillingen udmærket danne rammen for en videre samtale med skolernes største elever. Men de får sikkert mest ud af det, hvis de forberedes grundigt. For på trods af sine store kunstneriske og æstetiske kvaliteter er "Solo" en forestilling, der kun åbner sit inderste kammer bid for bid. Men der flyder det til gengæld til overflod med eksistentielle, grundlæggende og vigtige spørgsmål.

Lone Nyhuus

Buñuel for børn

Der er dømt omsorgssvigt og vanvid i Mariehønenes nye forestilling

Drengen (David Rossing) og hans umulige forældre (Erik Viinberg og Pia Larsen). Foto: Annelene Petersen

ANMELDELSE

Teatergruppen Mariehønen: Drengen der blev usynlig. Forfatter: Michael Ramløse. Komponist: Jan Møller. Instruktion: Malte Claudio Lind. Scenografi: Poul Fly Plejdrup. Medvirkende: Pia Larsen, David Rousing og Erik Viinberg. Aldersgruppe: 8-14 år og voksne.

Palle har en pink mor med blå nylonparyk og en kontorgrå far med Monthy Python-gangarter. Selv er han en sørgelig sammensnøret fyr. En tikkende psykotisk bombe. Han lever med en mor og en far, som aldrig nogensinde ænser ham. Det må gå galt. Og det går galt.

Ifølge Teatergruppen Mariehønen skal der groteske og ekstreme udtryk til for at tydeliggøre, hvor ravende gal nutidstravle forældres ansvarsforflygtigelse er.

"Drengen der blev usynlig" er inspireret af Buñuels film "Frihedens Spøgelse" hvor et barn konstant bliver overset og overhørt af sine forældre. Barnet er tilstede. Men enten forekommer det usynligt. Eller også bliver det via iredesættelser og misagtelse konstant underkendt som selvstændigt individ.

Michael Ramløse har skrevet en tekst, der lige som "Det 4.bud" i sin tid - og flere andre sidenhen - ubetinget tager barnets parti og med hudløs præcision rammer omsorgssvigtende forældre på kornet.

Teksten er dejlig konkret. Palles mor og far kan hverken huske, hvordan Palle ser ud, eller hvor gammel han er. De vader ufølsomt og blindt ind over hans integritetsgrænser. Totalt døde overfor alle de signaler,

han sender. Palle kan råbe nok så højt om at være ensom og forladt. Intet hjælper.

Kører linen ud

Malte Claudio Lind har med vanligt drenget drive og forkærlighed for små gnistrende sammenstød givet det groteske-humoristiske frit løb. Sådan da.

For under det vilde, næsten farceagtige spil, gemmer alvoren og smerten sig. Som publikum skal man lige finde ind under det hysterisk glade vanvid. Men så kommer uhyggen også væltende frem som en tyk betændt grød.

Faren ulmer i den kridtstreg drengen slår på gulvet. En streg, der i påfaldende grad ligner starten på et atomvåbensymbol. Den ligger i kontrasten mellem Palles forknýt knudrede fremtræden og morens lallende kurmageri til politibetjenten og lægen. Til hvemsomhelst, forstås. Og den kommer frem, når Palle forsøger at komme i kontakt med sin følelsesamputerede avislæsende far.

Teatergruppen Mariehønen kører linen ud. Palle går til sidst grassat i en tåge af pistolskud, røg og rødt laserlys. Som barnet, der må betale regningen ryger han på Psykiatrisk Hospital med en psykose, institutionen reagerer på med spændetrøje og journalivrige læger.

På scenen skaber to ny ansigter, David Rossing fra Skuespillerskolen ved Århus Teater og Pia Larsen fra Statens Teaterskole, ny ilt til en gammel teatergruppe. Og endelig kan man ikke den gang sige om Poul Fly Plejdrup, at han iscenesætter i rustikt træ. Rummet er gjort af blanke stålstilladser, mobile aluminiumskasser og laserlys i snorlige linjer.

Kirsten Dahl

Bach - ach, ach

Gamle Bach vinder på kvaliteten, og det gør koncertpianisten Michael Nielsen også. Men hvad de to i øvrigt har at gøre i en usammenhængende farce om en mand, der ikke kan sove, forbliver i det uvisse

ANMELDELSE

Holbæk Egnsteater: *Hr. Bach! Hr. Bach.* Manuskript: Toon Tellegren. Musik: Johan Sebastian Bach. Iscenesættelse: Line Krogh. Scenografi: Hanne Houllberg. Medvirkende: Nina Malinovski, Ludo Leroy. Pianist: Michael Nielsen. Aldersgruppe: Fra 6 år og op.

Voksne kan selvfølgelig nøjes med at nyde J.S. Bachs dejlige "Goldberg-Variationer". For selvom den misbruges på det groveste og kun fungerer som baggrundsstøj, er mesterens barokmusik altid god, når den spilles af en habil pianist. Men børnene, hvad med dem - hvad skal de stille op?

Man skulle ikke tro, at nogen overhovedet har overvejet, om et poetisk kammerspil om mødet mellem mand og kvinde, bygget over musik af Bach, rummer oplevelser for børn. Musikken er sandsynligvis så fremmed for mange af tilskuerne, at den umuligt kan være en referenceramme om noget som helst. Når den så heller ikke har andet end et navnesammenfald tilfældes med det, der sker på scenen, er der ikke engang tale om, at forestillingen forsøgsvis introducerer Bach for børn. Ved man ikke i forvejen, at Bach hed Sebastian til fornavn - og hvor mange på 6 år gør det! - er der slet ingen forbindelse til musikken.

Det ville også have krævet, at tekst, iscenesættelse og skuespillere havde taget publikum alvorligt. Men det gør de ikke. I modsætning til pianisten. Han spiller - så intenst og koncentreret, at det tydeligvis hurtigt bliver langt mere interessant for de større børn at se, hvad han har at byde på, end at se på skuespillerne.

Ludo Leroy's råben højt og tumlen rundt fortjener knapt at kaldes skuespil, og det er ikke hans skyld alene. Men med en tekst, hvis abstraktionsniveau muligvis kunne gøre sig som absurd teater for voksne, var han nok nået længere med en mere afdæmpet og poetisk spillestil.

Uden omtanke

Nu brager brager forestillingens undertitel "Amalie - jeg kan ikke sove" hvert andet - eller snarere hvert halve - minut ud i rummet med stormstyrke. Hvorefter Nina Malinovskis Amalie med et sødt og forstående smil feminint tripper ind i soveværelset og prøver at berolige den hysteriske Sebastian med breve og kys og kram.

Hver gang er hun i et nyt, appetitligt kostume, der understreger de seksuelle undertoner, som er det eneste gennemgående træk i forestillingen. Og højdepunktet indtræffer, da Amalie klæder sig så lækkert ud som flødeskumskage, at han nødvendigvis må lide og smage på hende. Det behøver ingen snerper eller feminister at tage anstød af, for det hele er vist en meget subtil og filosofisk fremstilling af den store komponists kamp med tonerne. - Man ser bare noget helt andet.

"Hr. Bach! Hr. Bach" er - ach, ach! - en usammenhængende farce om en naragtig mand, der påstår, han ikke kan sove. Så uspiselig og indholdstom - i hvert fald som teater for børn, at det er ubegribeligt, at nogen gider. Hvorfor han ikke kan sove, er der ikke en kat, der forstår. Heller ikke Sebastian, før han pludselig indser, er det nok er tanken om døden, der holder ham vågen. Og dø, det skal vi jo alle sammen, ikke sandt! En voldsom sandhed, der uden varsel, mål eller med - eller omtanke - serveres midt i fjollerierne.

I "Hr. Bach! Hr. Bach" vinder komponisten på kvaliteten - hvordan kan han næsten gøre andet - og det gør koncertpianisten Michael Nielsen også. Resten vil ikke gøre børn noget godt.

Randi K. Pedersen

Anna Maria Leth Boesen er i front som den nærmest usynlige, omsorgssvigtede pige i "De tomme gynger". Foto: Henrik O. Rasmussen

En skygge på væggen

Med vanlig sans for samfundets smertepunkter sætter Artibus fokus på det stigende antal forældre, der ikke føler sig ansvarlig for andre end sig selv. Men dramatisk falder forestillingen fra hinanden

ANMELDELSE

Teatret Artibus: *De tomme gynger.* Af Sven Ørnb. Iscenesættelse: Kim Nørrevig. Scenografi: Susanne Juul. Medvirkende: Anna Maria Leth Boesen, Flemming Holk, Malle Klixbyll og Jacob Sennæk. Aldersgruppe: 8-12 år.

Uroligt står hun der på kanten af himlen, som stråler i tindrende lysblåt med nuttede lammeskyer. Men idyllen i hendes liv er svær at få øje på. Den store strikhue, nylonjakken, den anspændte holdning og det saftige sprog - det hele signalerer den slags kontaktsøgende aggressivitet, der får de fleste voksne til at skærpe opmærksomheden.

Alle andre end hendes forældre. Uanset hvilken udgave de optræder i - og det er så mange, at det bliver et problem for forestillingen - er barnet blot til stede som en skygge på væggen. Ingen ser hende, ingen lader til at ane, hvordan eller hvorfor de har fået et barn, og hverken fædre eller mødre vil tage ansvaret for, hvad der skal blive af hende. Man ville nægte at tro, at børn kunne føle sig så uønskede af deres egne forældre, hvis vi ikke hele tiden blev konfronteret med følgerne i form af utilpassede, uan-

bringelige børn og unge, alt for høje selvmodsprocenter osv.

Den store ligegyldighed stiger med socialklasserne. At blive skrålet til og hundset med er vel en slags kontakt, selvom der er mere stil og pseudo-kontakt over de kolde afvisninger, jo dyrere forældrene er klædt. Men også mere kynisme, når ugen ikke lever op til deres tårnhøje forventninger.

Dem fra det laveste, lave Underdanmark er - i hvert fald på scenen - ubetinget de mest underholdende. Lige indtil de går amok i totaldum kongerøgt, som varer alt for længe. Men som meget pædagogisk også omfatter en inderlig optagethed af Alexandras lille prinsebarn, mens deres egen prinsesse går for lud og koldt vand.

Kun karikaturer

Det begynder ellers forrygende, når Flemming Holk og Malle Klixbyll slæber sig vrantende ind foran tv-kassen som et par enorme, pustende og hvæsende spærreballoner i lyserødt og babyblåt konditøj. Der er gået Ricky Lake og Jerry Springer i Artibus, og det er både komisk og grotesk. Ligesom historien om, at ædedolkeparrets datter oprigtigt tror, moderen har født hende på gulvet midt i madlavningen. I pigens bevidsthed et

billede på hvor lidt moderen holder af sit barn, som nu har taget hævn ved at drukne sit kæledyr i toiletter.

Selvdestruktiv, overfed, slankesygt, eller blot og bar umulig. Som så mange andre definerer pigen selv sine roller, fordi forældrene ikke vil lade hende spille en rolle i deres liv. Et pigeportræt med flere ansigter, der holdes sammen af Anna Maria Leth Boesens fremragende spil og evne til at spille forladtheden ud gennem den hårde overflade og iscenesættelsens satire. Man ser allerede for sig, hvordan det sociale mønster vil gentage sig og gyser.

Forældrene afskriver man derimod halvt inde i forestillingen, der falder fra hinanden, fordi teksten ikke lader dem udvikle sig det mindste. Det både ses og mærkes på skuespillerne, der jævnt hen overspiller - måske for dog at gøre noget, når der nu ikke er roller, men kun karikaturer til rådighed. - I stedet for at fordybe sig, skøjter historien collageagtigt rundt mellem forældreparrene, der skiftes til at være på, så vi rigtigt kan se problemets omfang. Men måske havde det været mere interessant at komme om bag den hårdtoptrukne facade på et par af dem. Stereotyper kan man ikke engagere sig i - højst nikke genkendende til.

Randi K. Pedersen

Tynd portparade

Det kniber med både fortællingen, iscenesættelsen, skuespillet og musikken hos Musiktheater Oyfn Veg

ANMELDELSE

Musiktheater Oyfn Veg: Måneporten. Forfatter: Kaj Nissen. Instruktion (-konsulent): Jakob Oschlag. Scenografi og kostumer: Peter Rafn Dahm og Annie Hjort. Medvirkende: Uta Motz og Niels-Christian Bredholt. Aldersgruppe: 4-8 år og voksne.

Uden for salen byder de os velkommen med snak om forestillingen. Inden for stiller de sig op og siger "Nu prøver vi" og "Nu begynder vi".

Blide, søde og imødekommende ser de ud som de står der hånd i hånd. Kontrabassisten Niels-Christian Bredholt med sortkrøllet hår og store støvler, og violinisten Uta Motz i blåblomstret romantisk kjole med hvid kniplingskant.

"Lidt usikkerhed er der vel plads til for nybegyndere i børneteater-regi," tænker jeg. Men et "Kom nu i gang"-krav maser sig hurtigt ind over.

Et Kaj Nissen-stykke står på programmet. En garvet dramatiker, tænker jeg forventningsfuld. Kender ikke stykket og bliver meget skuffet. Musiktheater Oyfn Vegs udlægning af "Måneporten" er så tynd og tam, at jeg bliver helt overrumplet.

Stykket handler om to vandrere, som kommer til en port, de ikke ved, hvor fører hen. Hvad de derimod ved, er, at de MÅ gennem den. At det ikke går at smutte udenom.

"Ah-ha, en eksistentiel problematik," tænker jeg og venter spændt på, hvad der monstro gemmer sig af prøvelser foran og bag den turkisgrønne gren- og naturpapirlignende rækværkskulisse, som er sat op i en rundbue.

Men der sker så godt som ingenting på nogen af portens sider.

Uta Motz og Niels-Christian Bredholt er uenige om, om de skal gå udenom, eller prøve at komme gennem porten. De snakker en del om, hvad det mon er for en type port. Stormens pørt?, Sommerfugleporten? eller en tredje ting? De snakker om, at de synes og frygter at høre en gravko inde bag ved. Og de indrammer dialogen med danse og små klezmermusiknumre, som relaterer sig til teksten.

Det er meget muligt, at Kaj Nissens tekst har filosofiske træk. Men i Musiktheater Oyfn Vegs tolkning er de meget svære at få øje på.

Det er sjældent, jeg synes der sker for lidt på scenen og mangler ting. Men her savner jeg både handling, dynamik og stoflighed.

Oyfn Veg er et musikteater. Musikken spiller en stor rolle. Men de jiddishe kompositioner og den selvgjorte musik slår ikke til som et samlende og engagerende element.

"Måneporten" er alt for luftig. Forestillingen savner gennemslagskraft i både fortællingen, iscenesættelsen, skuespillet og musikken.

Kirsten Dahl

Man gør et barn fortræd

Der er momentvis farlighed, men også trist døsighed i Gadesjakkets spil om en familiefallit

ANMELDELSE

Teatret Gadesjakk: AvraLaura. Forfatter: Jonna Nordenskjöld. Oversættelse: Nina Ahnfelt-Rønne. Instruktion: Lars Roman Engel. Scenografi: Catia Engel. Medvirkende: Anne Abbednæs, Jan Foss og Helene Anja Jensen. Aldersgruppe: fra 8 år.

Bristet familieidyl og truende skilsmisser er vanskeligt håndterlig dagligdagskost for utroligt mange og derfor værd at beskæftige sig med.

Men i Gadesjakkets "AvraLaura" fanger tematikken ikke rigtigt.

I momenter toner farligheden frem. Det uhyggelige i at AvraLauras forældre foregiver, men slet ikke er i stand til at elske hinanden, og den tragiske konsekvens det har for AvraLaura. Pigen føler sig med rette tilside og uelsket.

Forestillingen skærer det vanskelige stof ud i bogstavelige brikker og mere eller mindre enslydende situationer. Parforholdspestens triste trummerum har sneget sig ind i forestillingens iscenesættelse med en lummer lighed.

Catia Engels har skabt en kvalmende klaustrofobisk sovekammerkulisse. Metervis af mintfarvede gardiner danner væg i et rum med en kæmpestor dobbelt-

seng i midten. I det fængselsagtige tremmeterritorium ligger forældrene ryg mod ryg og hader hinanden fra hver deres bednede revle. Hvis de ikke mundhugges. Skændes indædt højlydt. Eller boller hinanden bagfra med bind for øjnene. I en barneseng i forgrunden flirer AvraLaura med en plastikpistol. Hvis ikke hun er sin fars incestuøse hindbærbrystede pusse-nussebjørn.

Rummet svarer til den klæbende livsløgn, forældrene tilbyder AvraLaura. Men som kunstnerisk udtryk virker det trættende og tomt.

Bombastisk

Jonna Nordenskjöld har fat i noget vigtigt og grumt. Med AvraLaura som hovedperson tegner hun et forældrepar, som hader sig selv og hinanden. To voksne, som vælter deres ulykke ud over pigens og gør deres følelsesmæssige fallit til en skavank ved hende. Og hun fanger fint, hvordan barnet prøver at holde ud og af al kraft skabe harmoni i den klinkede idyl. I håb om at kærligheden rejser sig mellem forældrene. Og for selv at mærke sig set og elsket.

I Nina Ahnfelt Rønnes oversættelse smager ordene forståeligt. Men ordene virker for letvalgte og hørt før. Teksten savner individualitet. Farlighed, hemmelig-

hed og variation.

Instruktionen er alt for bombastisk. At forældrene er vokset fra hinanden og derved har mistet evnen til at tage sig ordentligt af AvraLaura, viser Lars Roman Engel eksempelvis ved at lade dobbeltsengen flække så AvraLaura dumper ned gennem sprækken. Tydeligere kan billedet næsten ikke blive. En så kraftig markering kunne være et udmærket stilgreb i retning af det groteske humoristiske. Men det bliver ikke fulgt op andre steder.

Det skulle da lige være i de gentagne handlingsbrydende stilbilleder: Lyset skifter til vibrerende rødt. Til lyden af teenage-tjekket musak catwalker far, mor og datter rundt langs væggene og ender op i et snapshot af en lykkelig familie. Med klistrede smil mødes de i et kortvarigt frys, hvor de samtidig rækker et lille rødt hjerte frem i deres påtagede lykkelige arme. Lykken demonteres momentant. Men i længden bliver det trivielt at se på.

Skuespillet da? Helene Anja Jensen fra Statens Teaterskole tilføjer en god energi til de to faste Gadesjak-spillere, Anne Abbednæs og Jan Foss. Men det alene kan ikke løfte forestillingen ud af forudsigelighedens trættende gardin-døs.

Kirsten Dahl

Familiidyllen har trange kår i Gadesjakkets hverdagsthiller. Foto: Niels Nyholm

Fut i Fyrtøjet

Charmerende og lidt for ukompliceret udgave af H.C. Andersens slidstærke eventyr

ANMELDELSE

Teatret Fyren og Flammen: Fyrtøjet - frit efter H.C. Andersen. Instruktørkonsulenter: Inge og Kristian Dinesen. Scenografi og kostumer: Tanja Bovin. Komponist: Mathias Nielsen. Medvirkende: Birger Persson Bovin og Birgitte Norholt. Aldersgruppe: 6 år og opefter.

Teatret Fyren og Flammens "Fyrtøjet" er svirrende og vital i sin tone.

Scenen er sat til trylleri og store følelser: Først et kort glimt i baggrunden af den indespærrede prinsesse i krinoline og et bjerg af en tårnbesat turban på hovedet. Så få sekunders ro på det foranliggende storkorset, som ligner et skævvredet mega-close-up af heksens (magiske) fork-

læde. Inden en tornado af en energisk soldat i Birger Persson Bovins skikkelse nærmest flyver ind. Med høj hat, skinnende sabel og elegante lange støvler.

Sikker i sin fysik og fuld af charmerende udstråling etablerer Birger Persson Bovin et billede af en handlekraftig soldat med gåpåmod og lyst til livet. Og uden svækket energi spiller han eventyret til ende som soldat.

Birgitte Norholt er ynde, lyst og feminin velbehag som prinsessen; en listig gæv herbergsmutter - og en væver skomagertøs.

Tanja Bovin har valgt enkeltheden i rummet. Hundene gengives med lyd og soldatens reaktioner alene. Heksens træ er et løst bagtæppe. Og kisterne er små forklæde-blå kasser, der hele tider står på scenen.

Kostumerne har hun givet mere spræl og fylde. Soldaten ser ud som en velourgjort tinsoldat i klare røde og blå nuancer. Heksens er i et næsten karnevals-overdådigt skrud. Prinsessen er iført en gækkebrevshullet krinoline. Og skomagertøs-

en prydes af et tyndt sort læderforklæde.

Let og ligetil

Spillet har nerve. Der er truffet bevidste kunstneriske valg i iscenesættelsen. Og tænkt intention med

iscenesættelsen (jævnfør programtekstens ord: "Fyrtøjet er den velkendte historie med heks og hunde. Og så er det et eventyr om at følge sine drømme. Den iltre soldat møder den indespærrede prinsesse, så leg og lidenskab slår gnister.")

Kirsten Dahl

Birger Persson Bovin og Birgitte Norholt som soldat og prinsesse i H.C. Andersens "Fyrtøjet". Foto: Maja Bovin

Alligevel gjorde forestilling ikke det store indtryk på mig.

Drømme-intentionen kommer fint frem i de viljestærke og flirtende scener. Men der er noget som generer. Nogle forstyrrende detaljer. Heksens virker så attraktiv ungsmågtig, at det næsten er underligt, at soldaten ikke falder for hende. Prinsessens hofdame falder i Birger Persson Bovins kyseklædte lyseblå kjoleantæk stilnæssig uden for og bringer noget forstyrrende parodisk komisk på banen. Og mest betydende får soldaten og prinsessen alt for ubesværet adgang til hinanden. Det virker alt for ukompliceret og let for soldaten at vinde prinsessen. Og for ligetil for prinsessen at slippe løs. På det niveau savnede jeg sved og kamp.

Hekseri pr. postordre

Et forrygende rapnummer om at mobbe og mobbe igen er højdepunktet i en forestilling, hvor komikken i længden kører for meget i tomgang

ANMELDELSE

Vendsyssel Teater: Den fortryllede dråbe. Idé, tekst og iscenesættelse: Lotte Hermann. Scenografi: Anders B. Andersen. Medvirkende: Pia Mourier og Barbara Borchorst. Aldersgruppe: 3-8 år.

Hun er et malerisk syn, heksen Krible-Krable, en rigtig tryllemadam, som kan få ting til at gå op i røg og en kuert politibetjent til at rette ryggen. Det sidste er sværere end det første, selvom det måske ikke ser sådan ud.

Med håret i en høstak fra isse til fod og farverige gevandter er Pia Mourier parat

til at modtage enhver, der nærmer sig hendes underjordiske hule, med en karsk bemærkning. Den smittende vitalitet gør det også nemt for hende, at få publikum til at sige de trylleremser, hun synes, der skal siges, og som står i den store bog med de sære opskrifter.

Desværre rækker det ikke til at fuldføre et indviklet

eksperiment med kolber og glas, Krible-Krable har gang i. Men en kop kaffe kan det godt blive til, mens hun venter på den fortryllede dråbe, der skal fremme processen og hjælpe hende til at kunne opfylde folks drømme.

Dråben er bestilt pr. postordre - hvad tilskuerne næppe har nogen anelse om, hvad er. Men det er ikke postbudet, som ankommer med en pakke, der hopper så mistænkeligt at det næsten kun kan være den eftertragtede dråbe. Det er en rystende bange politibetjent, som ikke kan bestemme sig til, om han bærer mest for Heksedamen eller for politikollegernes mobberier hjemme på stationen. Intet kan være dog værre end han idiotiske navn, Søren Philip Avls-gård, som vistnok skal forstille at være morsomt, men ikke er nær så skægt som Barbara Borchorst i rollen som politibetjenten.

Voksen indforståethed

De lange ben er svære at kontrollere, og det rædselslagne ansigt giver fuld dækning for ensomheden og skrækken, når hun beklemt vover sig ind ad døren til hulen. Hvis armtykke trærorde - en radiorod bl. a. - opfylder de basale funktioner i ethvert moderne parcelhus med adgang til moderne IT! En satire, der kun appellerer til

voksne. Ligesom det skabagtige og alt for brede og for gammeldags nørrebrodansk, politibetjenten taler, ikke lyder genkendeligt eller nødvendigt for historien.

I det hele taget er forestillingen præget af en påfaldende voksen indforståethed, der virker som forvirrende stilbrud i forhold til den tætte stemning, der indimellem gror frem mellem heks og betjent. Stærkest og sødest i pallaveren om chokoladefrøerne, der uheldigvis er blevet spist. Men som måske - måske ikke - kan blive erstattet af nye, hvis man kysser en heks.

Forestillingens ubetingede højdepunkt med den stærkeste, dramatiske fremdrift er politibetjentens forrygende rapnummer. Selvom det også er lige i overkanten for en aldersgruppe, der begynder med tre år. Men tekstens skægge og præcise beskrivelse af ubehaget og utrygheden ved at blive mobbet og befrielsen ved at lære at mobbe igen, er klar og underholdende tale.

Heksens og politibetjenten er et par gode typer, og iscenesættelsen forstår at understrege de mere taktsomme lag i teksten. Men i længden kører den lidt rutineprægede komik for meget i tomgang til at være rigtig fængende.

Randi K. Pedersen

Pia Mouriers malerisk udstyrede trylleheks i dans med Barbara Borchorsts rap-betjent. Foto: Lisbeth Hvid Hermansen

Besøg i trolde-land

Underholdende leg med ord, krop, tekst, lyd og rytme – og en historie om to verdener, der støder sammen

ANMELDELSE

Corona Dansteater: Snak. Instruktion og koreografi: Jørgen Carlsund. Scenografi: Julie Forchhammer. Lysdesign: Pernille Plantener. Komponist: Thomas Carlsen. Medvirkende: Allan Clausen, Louisa Wilquin, Thomas Carlsen. Aldersgruppe: 6–9 år.

Hvad er sproget. Hvad består det af, og hvad sker der, når man splitter det i stumper og stykker, dekonstruerer dets form, og blander det med bevægelsessproget og musikken?

I tilfældet "Snak" resulterer det i en meget underholdende, fantastisk og anarkistisk præsentation af to verdener, der møder hinanden: Den ordentlige og civiliserede, der holder sig inden for sprogets rammer, og den fantastiske, der ligger bag sproget. Den verden, der ligger i kroppen, i musikken, og som først kommer til syne sammen med trolde og mørkets skumlen.

En mandlig turist (Allan Clausen) og hans mobiltelefon er kommet på afveje, ud i det åbne land, mørket falder på, og han er i det hele taget ikke så tryk ved situationen. Og det har han god grund til ikke at være, for troldehøjen kommer til syne, og op af den kravler to trolde, fyldt med musik og dans. Deres instrument er selve højen, som trolde-drengen, i Thomas Carlsens skik-

kelse banker på, slår på, og laver god danse- og rapmusik på. Og med alle sine talenter forstyrrer troldepigen den vildfarne og forvirrede turist: Tager hans ord, vender rundt på dem og på begreberne, så han til sidst ikke ved op eller ned.

Rigere og klogere

Og hun er så sød og effektivt charmerende, og så meget af kød og blod, denne troldepige i Louisa Wilquins skikkelse, at det ikke er underligt, at turisten får lyst til at lave et eventyr med ham selv og hans nye fascinerende bekendtskab som hovedpersoner. Det går bare ikke så godt, for hun er ikke sådan at presse ind i en ramme af menneskeord. Det er trolde faktisk ikke, deres element er fantasiens, som den giver sig til udtryk i kroppen og musikken.

Da lyset dukker frem, må turisten forlade trolde-land med uført historie. Men han er en oplevelse rigere og måske en smule klogere på sig selv.

"Snak" vover noget af det sværeste: berette og fremvise dansens og musikkens magi. Og den er glad, skæg, oprørske og vrøvlet, som børn selv kan være det i lykkelige stunder. Skal man dømme efter publikums højlydte grin, vækker den tydeligt genklang hos sit publikum.

Lone Nyhuus

Louisa Wilquin og Allan Clausen i clinch ved troldehøjen, som Thomas Carlsen flittigt bruger som musikredskab. Foto: Gorm Valentin

Sara Topsøe-Jensen bruger allehånde teaterformer i sin dekonstruktion af eventyr-genren

Eventyr for viderekomne

Der bliver skåret eventyr i stykker på det mest dæmoniske i performanceteatret Carte Blanches spændende, men ikke helt vellykkede forestilling

ANMELDELSE

Carte Blanche: Vard-er-eng-ang. Af og med: Sara Topsøe-Jensen. Konsulent: Malco Oliveros. Aldersgruppe: 12 år og opefter

Sko, ærter, frøer, hekse, sprinser og prinsesser. De er der alle sammen.

Eventyrets ingredienser. Realiteten og drømmen er der også. I form af bøger en masse, snurrende ballerinaer, showtime-opvisninger og et lille marionetteater med livets æble som aktør.

Teatret Carte Blanchés "Vard-er-eng-ang" er en moderne performanceteaterforestilling for børn fra 12 år og opefter. Og som gængs for genren fortæller den ikke en fortløbende sammenhængende historie, men i stedet brudstykker af mange små fortællinger sat sammen i en montage.

Klassiske H.C.Andersen-eventyr er hakket itu og sat uvant sammen til fragmenter af små ny historier. Skæve og skøre tekststumper indgår i et ligeværdigt spil men krop, lyd, billede, skygespil og dans. Et spil med forvandlinger og transformationer, hvor også en drilsk leg med lys og mørke fylder meget.

Mange af spillene er ganske livfulde og lyse. Fyldt med cirkus og sjov. Som startbilledet, hvor Sara Topsøe-Jensen sidder på hug på en kasse med ryggen til og svinger med rumpen i vejret som en stor trævet høne, der ruger på noget. Et æble, viser det sig. Med et skælnsk smil træder hun ned fra kassen og aparter sig rundt på små øer af bøger, som ligger spredt i en kreds rundt om kassen. Hun tryller sig væk i et lighteroplyst mørke. Ruller sig sammen som en kat i kassen. Leger kispus med sine fødder i lommelygteskær. Og spurter fremad på kassen, som nu er bil, hest og motorcykel.

Mest for voksne

Størst vægt har nu eventyrets mørke sider. Der er farlighed og dæmoni i så godt som alle optrin. Helt bevidst, givetvis. Sara Topsøe-Jensen vil bag om og ned i eventyrenes makabre substans. Hun synger, for bagefter at sige, at hun slet ikke kan synge, fordi hun har byttet sin stemme væk for et par sko. Hun klipper benene af tre H.C.Andersen-prins for at få dværge nok til Snehvide-eventyret. Spiller Den lille Havfrue, der lader sin hale-

finne kløve til ben, for at få en afhugget prins på en meter og ti. Maser æblet i marionetteaterkassen. Og kvaser den roterende spille-dåseballerina.

"Vard-er-eng-ang" er på mange leder skøn i al sin drilsk legende skønhed.

Den er en fin visning af, at ting kan sættes uvant sammen og drejes en knap. At alting ikke behøver at være så meget 'enten-det-ene-eller-det-andet'-bestemt. Med sin anderledes, åbne og skævt udforskende performancetilgang (som Sara Topsøe-Jensen bringer med sig fra Nordisk Teaterskole, den nu lukkede alternative skuespilleruddannelse i Århus) smækker "Vard-er-eng-ang" en fantasibefordrende port på vid gab.

Men forestillingen har fire afgørende svagheder. Den savner linje og tråd - intention og orientering. Den vil alt for meget på én gang - mætter før tid. Den falder i huller af ensformigt dødvand - knækker i det dynamiske flow. Og den baserer sig (med den kryptiske titel som symptomatisk eksempel) i alt for høj grad på en voksende erfaringshorisont - er snarere for voksne end for børn.

Kirsten Dahl

En gavtyv i gadehøjde

"Tyven fra Bagdad" er en vidundelig vidtløftig forestilling om tilid og venskab, der drives fremad i så vældige spring, at det kan være svært at følge med

ANMELDELSE

Theater La Balance: Tyven fra Bagdad
Manuskript: Jesper B. Karlsen og Marc van der Velden. Iscenesættelse: Marc van der Velden. Scenografi: Tinne Borgland. Musik: Erling Hjernø. Medvirkende: Lotte Faarup, Diana Watson, Remi Lewerissa, Birger Bovin Persson og Erling Hjernø. Aldersgruppe: Fra 8 år og op.

Ostens høje, indsmigrende musik mikses med replikkerne til en hidsig lyd af det brogede liv i Bagdads gader og i bazaren, hvor lyset falder helt betagende. Tre fortællere i okkerfarvede djellaba'er snakker i munden på hinanden i deres iver efter at berette om tyven, der er berømt og berygtet i hele byen.

Det er ellers bare en lille, spinkel pige, men Lotte Faarups Salli er fræk og frygtløs og har lært at overleve på egen hånd. Hun er en pragtfuld gavtyv i gadehøjde med et følsomt gemyt bag den seje facade, men også værd at opleve, når hun med sit eminente kropssprog en tid forvandles til en skøn, halsende hund.

I Bazaren tales der også meget om al den pragt, der findes hos den unge Kalif i paladset - og pragtfuldt er det. Med en iøjnefaldende glat og metallisk elegance rejser paladset sig bag dem i et raffineret, perforeret design. Hvis enkle, stilsikre virkemidler i sætstykker og kostumer løfter scenografien til klasser over, hvad man almindeligvis ser i børneteaterforestillinger. Den fantastiske verden, der i scene efter scene foldes ud foran publikum, overgår ens vildeste fantasier om eksotiske prinser og prinsesser. Og med Remi Lewerissa og Diana Watson i rollerne opleves kaliffen og den arabiske skønhed i enhver henseende som det perfekte par. Der naturligvis må gå så grueligt meget igennem før de får hinanden.

Kaliffen er ung og smuk og godhjertet og demokratisk - hvor han så har det fra med den privilegerede og magtfulde opvækst, han har haft! Men i eventyrets verden kan alt jo ske, og kaliffen er også så rørende naiv, at han manipuleres af den forræderiske og magtbegærlige

storvezir til at forlade sin kuvøse-tilværelse i luksuspaladset.

Orientalisk stemning

Han tror, han skal ud og møde folket, men smides i et fangenhul, hvor han heldigvis møder handlekraftige Salli, og så begynder eventyret for alvor. Venskabet mellem den øverste og den nederste på samfundets rangstige, Kaliffen og tyven, er forestillingens mest interessante og nuancerede omdrejningspunkt. Takket være Salli undslipper de den magtgale storvezir, der er en skurk af de virkelig slemme. Hvorefter de sammen overlever alverdens farer og strabadser og - trods store forskelligheder - knyttes til hinanden i en dannelsesrejse, der fører dem vidt omkring.

En iscenesættelse, hvor bevægelsen fortæller lige så meget som ordene, gør "Tyven fra Bagdad" til en billedskøn oplevelse. Et vidtløftigt, sanseligt og grumt scenedigt af en forestilling, der får den orientalske stemning til at gløde, og som ikke lægger låg på de store følelser og dramatikken i det gamle eventyr. Moderne jargon giver tempo og genkendelighed uden at spænde ben for poesien og humoren - og musikken. Mens det til gengæld er svært at holde styr på hvem, der er hvem - og hvornår, selvom skuespillerne med hjælp fra kostumer og scenografi behændigt spiller sig ud og ind af de mange roller. Måske skyldes det problemer med at prioritere, eller også har det righoldige stof fra "1001 Nats Eventyr" fristet til for mange sidehistorier. Handlingens røde tråd om undertrykkelse, magtovertagelse og det afsluttende oprør i Bagdad filtreres ud og ind i et broget hurlumhej af kærlighed, tillid, trolddom og action. Og undertiden forsvinder tråden helt. For så at dukke frem i en fuldstændig anden sammenhæng, efterhånden som begivenhederne drives fremad i så vældige spring, at det virker forvirrende. Hvilket ikke forhindrer, at budskabet om retfærdighedens og venskabs sejr over det onde går rent ind.

Randi K. Pedersen

Der er både østerlandsk mystik, godt spil og et relevant budskab i La Balances gengivelse af "Tyven fra Bagdad"

En vandring i generationskløften

Lang, tung og tam slægtskrønike fra Masken

ANMELDELSE

Egnsteatret Masken: Mor og mig og mænd. Forfatter: A.I.S. Lygre. Instruktion: Mikkel Hede. Scenografi: Liselotte Justesen. Medvirkende: Henriette Rosenbeck, Mette Bentzen og Palle H. Petersen. Aldersgruppe: 16 år og opefter

Slægtskrøniker er spændende. Der er noget gripende over beskrivelser af hvordan handlemonstre og dårlighed kan gå i arv fra generation til generation.

Den unge norske dramatiker Arne I.S. Lygre har skrevet en slægtskrønike om den skæbne, tre generationer af kvinder deler i en fjern afkrog af Norge.

Lygre har fat i en spændende tematik, der handler om, hvordan kvinder kan svigte deres egne lyster, og hvordan sygdom og uheldige sammentræf kan låse dem fast i et selvforstærkende glædesløst liv. Et liv, de for sent prøver at få vendt.

Handlingen er umulig at beskrive kort. Men den kredser om en mor, en datter og et barnebarn, der aldrig får - eller tager - den mand, de kan lide.

Den første, Gudrun, gifter sig med en drukkenbolt, der flygter til USA, da barnet, Liv, kommer til. Gudrun binder Liv til sig. Som voksen gifter Liv sig med den ny præst for at få trøst efter

Gudruns lungekræftdød. Præsten viser sig at være en pervers stødder, der begår incest over for den datter (Gudrun!), Liv omsider får bollet sig til. Præsten omkommer i et trafikuheld. Liv tager til USA. Gudrun burer sig inde med tv, ugeblade og tiltusket sex med postbud og indbrudstyv. Spillet spidser til med pistolskud og blodige aborter. Inden det slutter i vor tid med et nyt Sigurd-Gudrun/Liv-par, der lader lykke/ulykke-udfaldet stå åbent.

Kluntet og uelegant

Sat på spidsen må Bille August med en stab af stjerneskuespillere kunne få noget godt ud af Lygres for-grenede tekst. Men opgaven er alt for stor og svær for Egnsteatret Masken. Deres sceniske bud ligner noget nær en fadæse.

"Mig og mor og mænd" er blevet til en over to timer lang sag. En monoton og stillestående ungdomsforestilling, der foregår rundt om og oppe på en skråtstillet hvidmalet spilleflade tilsat en slagbænk og et par gamle taburetter.

Mikkel Hedes instruktion er fyldt med kluntede og uelegante løsninger. Programtekstens ord om, "at gruen og komikken konstant kæmper om overtaget i Lygres elegante leg med tiden og teatret", kommer aldrig rigtigt frem. Historiens lange tidsramme gør, at

mange hændelser må fortælles i stedet for at blive spillet. Men den megen snak virker dræbende for dynamikken. Og hvor gentagelsen skulle være stykets force ved at tegne skæbnespor, bliver det ganske enerverende at se på genkomsten af brudepar; mænd der altid hedder Sigurd; små børn - spillet af voksne kvinder i babytøj - og stadigt tilbagevendende syntetiske miniaturejuletræer.

"Mor og mig og mænd" er et skræmmende eksempel på, at det ikke er nok at skifte kjoler ved generati-onsskifte, flytte rundt på en slagbænk, og spadserer rundt om scenen i 'frikantet-trav'.

At der også sniger sig en god portion ufrivillig komik ind i spillet, gør det bare endnu værre. Vi forska-nes ikke for noget. Bombastiske omklædningsscener. Kluntet slagbænk-sex. Og underligt alt-for-hurtigt-overstaaede dødsscener, hvor et hvidt lagen lægges skødesløst hurtigt hen over ansigtet på de døde.

Skuespillet er heller ikke noget at råbe hurra for. For det meste tungt og tamt. Ikke fordi spillerne ikke kan. For år tilbage (sæson 1994/95) gjorde Henriette Rosenbeck i al fald indtryk som Cordelia i Theater La Balance' King Lear-tolkning, "Cordelia".

Kirsten Dahl

Høj standard

Der spilles og danses på tværs af normer og standarder i Anemone Teatrets klare og underholdende opgør med menneskelig og musikalsk konformitet

ANMELDELSE

Anemone Teatret: StandarD. Tekst og iscenesættelse: Thomas Malling. Scenografi: Jane Wessely. Musik: James Crabb og Thomas Sandberg. Danseinstruktion: Kim Allan Hjort. Medvirkende: Lisbet Lipschitz, Albert Nielsen, Thomas Sandberg og James Crabb. Aldersgruppe: Fra 5 år og op.

Chateau står der nok så flot. Men slottet er en skramlet campingvogn med røvballeblonder og kolonihavestakit - og sådan er det hele vejen igennem for ægteparret og danseparret Kirsten og Erland. Det kniber med at leve op til standarden både privat og som konkurrencedanserne "Du & Jeg". Til gengæld er de yderst rutinerede i at lade som om, platte sig igennem og stikke sig selv blå i øjnene.

Som forældre er de desuden af utilslørret dårlig standard. Lille-carl er ikke spor lille, men et klodset kæmpebrød, som trods de evindelige afvisninger - ukueligt og rørende spillet af Thomas Sandberg - larmer rundt med al sin livsglæde. Han kan umuligt opfylde forældrenes ambiti-

oner om en søn, der kan danse i deres fodspor og vinde juniormesterskaber. Sådan som det konkurrerende dansepars søn gør det.

Det fimsede danse miljø med el-orgel og cha-cha-cha siger ikke Lille-carl noget. Han foretrækker sin egen slagstøjsmusik fremfor forældres standard-schlagere og er også betydeligt mere interessant at høre på. - I hvert fald, når det hele leveres af rytmemester Sandberg, der efterhånden også er en habil skuespiller. Step med svømmefodder, klap på alkens badeudstyr, bare lår, fejebørster, campingvogn - alt bliver til forrygende musik og "dans på tværs", som er forestillingens undertitel.

Stilsikre dansenumre

Albert Nielsens far Erland er den perfekte selvglade og slimede manipulator, der bruger alle kneb inklusive at smiske for dommeren, for at vinde mesterskabet i Esbjerg! Døds-kæg og flot syngende, når han med "Only You" crooner sig til fred med Lisbet Lipschitz' morsomme, opkørte hystade-kone. Sammen er de stilsikre nok i dansenumrene - som de åbenlyst nyder - til at gøre historien overbe-

Med en faldefærdig campingvogn som baggrund udstilles hykleri og anden menneskelig dårskab på underholdende gennemmusikalsk vis i AnemoneTeatrets afdansningsbal. Foto: Christoffer Askman

visende og fuld af grotesk komik.

I deres iver for at deltage i danskonkurrencen på et niveau, de næppe nogensinde har kunnet præstere, nøjes Erland og Kirsten ikke med at forsømme deres "utilpassede" søn. De misbruger også den medbragte akkompagnetør på det groveste. - En underbetalt, totaludnyttet østeuropæer, hvis musikalske kompetencekomiske langt overgår de konforme forældres diletterteri. Og som James Crabb fylder med herligt accor-

dionspil, komisk resignation og hjertevarm forståelse for Lille-carl og hans indiskutable musikalitet.

Sammen klarer de sig igennem strabadserne og sætter med ildfuld ungarsk harmonikamusik liv i pølser, plastik og porcelæn. Alt går strygende lige til Kirstens fine kjole først kommer for tæt på en ketchupflaske og så på vaske-maskinens kogeprogram! Det endelige sammenbrud er en realitet - og ikke helt uden grund. Men ud af balladen vokser foræl-

drenes bekymring for en søn, der er pist forsvundet, og erkendelsen af, at ikke alle skal måles med den samme alen.

Et slutscene, der spilles med troværdigheden i behold og gør "StandarD" til en skøn og underholdende forestilling, som har dækning for ikke at have overgrænse på aldersgruppen. Med klar tale, markant holdning og original musikalitet er det børneteater af høj standard! - også for voksne.

Randi K. Pedersen

Kropspoesi

Klovnens tragikomiske forsøg på at fange og fastholde det spektakulære lys er en sansefyldt oplevelse. Helt anderledes umiddelbar og begribelig end forestillingens subtile spil om identitet

ANMELDELSE

Teatro Rio Rose og Bådteatret: Se mig!. Idé og iscenesættelse: Catherine Poher. Komponist: Claus Carlsen. Scenografi: Claus Helbo. Medvirkende: Thea Vibe Lund/Tove Bornhøft, Torkild Lindebjerg og Sidse Ravn. Aldersgruppe 4-0 år og voksne.

Tænd - sluk, tænd - sluk. Den grå, anonyme skjortemand prøver på må og få at få sværmen af nøgne pærer i loftet til at makke ret. Det lader sig ikke gøre. De giver lys og mørke på helt andre - uforudsigelige og sjove - måder, end han har forestillet sig. Det hjælper heller ikke, at han får malet klovneansigt og får jakke, slips og klovnehat på af en sødt nynnende tjenerinde, der ledsages af bløde slagstørytmer. Hvis han vil ses - og hvem vil ikke gerne det! - skal der meget mere til.

Først og fremmest mod til at se

omverdenen i øjnene som den man nu engang er. Men den tragikomiske klovn, der så gerne vil ud af sin usynlighed, bruger de forkerte midler for at tiltrække sig opmærksomhed. Først til allersidst, når det er lige ved at være for sent, erkender han, at man må se og acceptere sig selv, før man kan forvente, at andre gør det.

Det kræver fx al den selvtillid, som Thea Vibe Lunds flæsedame kan opvise. Hun forstår at gøre sig så synlig og forførende, at lyset tænder i samme øjeblik, hun viser sig. - Et illustrativt eksempel til efterfølgelse - men måske også til overdrivelse - som ikke lader til at plages af de tåbelige, tunge støvler, teatermoden ellers for længst har lagt bag sig! Til gengæld har hun ikke prinsessepigens sødme, der ligesom kjolens overdådige flor når helt op til de nøgne armhuler, og som også rækker til at etablere den nærkontakt, den ensomme, lille klovn så inderligt ønsker.

Pretentiøst tankegods

Legen med lyset er betagende smuk, og sammen med Torkild Lindebjergs udtryksfulde, mimiske spil appellerer det til følelserne hos både store og små. Det er ham, der fanger interessen, selv om historien på en måde handler om det modsatte. Hans rørende spil, når han prøver at skaffe sig opmærksomhed ved at efterligne flæsedamens metoder og bevægelser er et enkelt, men meget virkningsfuld påfund. Og også meget mere fortællende

end de overflødige sange, der ikke gør forestillingen noget godt.

Det er også klovnens benovende henrykkelse, der skaber liv og glæde i den temmelig tungsindige forestilling, når det omsider lykkes ham at få lyset derhen, hvor han vil ha' det. Eller aftvinger respekt, når han skræmt og afmålt prøver at klare sig mod en drilagtig omverden, vor mennesker kommer og går forbi ham.

Torkild Lindebjergs formidable evne til at være bevægende uden at forfalde til sentimental-

tet er den rene, skære kropspoesi. Men modsat forestillingens få og velplacerede ord, bidrager det ikke til at gøre det abstrakte formsprog og det subtile og yderst raffinerede spil om identitet mere tilgængeligt.

Det dybereliggende, pretentiøse tankegods - og en hel del af dens symbolske virkemidler - forbliver udelukkende en sag for voksne. Hvorimod den ydre klovn taget for pålydende er et umiddelbart tiltrækkende og ligetil bekendtskab for yngre tilskuere.

Randi K. Pedersen

Klovnens nærkontakt med prinsessepigens lyser mere op end alle de smukke pærer tilsammen i forestillingen om at blive set - eller overset

Mundrette bidder

Med sanselige billeder og et illustrativt kropssprog sætter Anne Kurtzweils Olivia gang i et kønt spil om at flyve og falde. Men man savner modet til at følge det op med en fuldbåren historie

ANMELDELSE

Det lille Verdens Teater: Mellem himmel og jord. Manuskript: Anne Kurtzweil. Instruktion: Hans Nørregaard. Scenografi: Arendse Gudmand-Hoyer. Medvirkende: Anne Kurtzweil. Aldersgruppe: 1,5 - 4 år.

Olivia er et muntert væsen med gummistøvler, bøllehatter og blokløjte. Glad og hyggeligt nynnende betræder hun det fløjlsbløde græs, der som en dybgrøn bølge dekoreret med nedfaldent løv breder sig op af bagvæggen. På gulvet ligger bladene i bunker og venter bare på at blive kastet op i luften, så hun fuld af fryd kan se dem dale stille og roligt ned igen.

Hvad falder mon hurtigst - og tungest - et blad eller en gummistøvle. Og er det virkelig så sjovt, som det ser ud til, at blive kildet af en fjer? Først sidder den mellem hendes tæer godt skjult ned i gummistøvlen. Men da fjerren kommer ud i lyset bliver den helt balstyrig og farer rundt på Olivia, der hviner og griner og prøver at fange den, så de små tilskuere fornøjet hujer med.

En fjer kan også føre til en snak om at flyve

og falde, og Anne Kurtzweil er god til at spille og føre en dialog med ting og med sig selv. Det er flot og ser spændende ud, når fjerren bliver til en baskende fuglekrop, og hendes fuglefløj glider over i musik.

Derfor er det også ærgerligt, at et så oplagt tema ikke følges mere konsekvent og med større fantasi, men blot erstattes af nye påfund uden indre logik eller ydre sammenhæng. Man behøver vel ikke at appellere til alle sanserne, hver gang, så resultatet er spredt fægtning. Hvor en enkel, men fortløbende handlingsgang havde givet forestillingen - og især teateroplevelsen - substans.

Umotiverede forsøg

Det er uden tvivl svært at finde balancen mellem for lidt handling og for meget. Hvor længe kan børn fra halvandet år og - med et udviklingsmæssigt stort spring - helt op til fire år koncentrere sig om handlingsforløbet i en teaterforestilling? Erfaringen har dog vist, at det lader sig gøre den halve time forestillinger for de mindste normalt varer, blot indholdet er enkelt og billedrigt nok.

Og "Mellem himmel og jord" har fine, sanselige billeder, hvor

det allerbedste

er et stort, rødt æble, der blankt og tillokkende hænger og frister. - Sært nok ikke på en gren, men på en meget lidt poetisk pind, som lige akkurat er placeret så højt, at Olivia er ved at gå på næsen, når hun forsøger at nå det. Et gammelt, emaljeret vaskefad placeret med bunden i vejret hjælper heller ikke, og derefter gør hun med mellemrum endnu en række umotiverede forsøg, der ikke føjer noget nyt til situationen.

Det eftertragtede æble lader sig ganske enkelt ikke plukke, men fortrækker at dumpe ned, når det selv vil - og det vil æblet først, lige inden forestillingen slutter. Så kan Olivia runde af med at skære frugten i mundrette bidder og gå rundt blandt børnene og sige værs'go. Noget der angiveligt skulle gøre publikum selv til en del af oplevelsen, hvordan det så skal forstås. - Børnene ser i hvert fald ikke ud til at fatte det.

Anne Kurtzweils force er ellers evnen til at stemme forventningerne hos tilskuerne og til at holde en tæt og livlig øjenkontakt med dem hele vejen. Så hvorfor ikke vove at udfordre dem - og sit pantomiske udtryk - med en fuldbåren historie.

Randi K. Pedersen

Olivia med bøllehatten har en fin dialog i gang med fjerren, der både kan flyve og dale ned. Foto: Jan Bille-Hansen

Kaj Pedersen og Margit Szlávik som den fremmede og danskeren, der går i clinch med kultursammenstødene

Fremmedhad og kridtstøv

Munter komik med holdninger fra Morgana

ANMELDELSE

Teater Morgana: Babylon. Manuskript: Teater Morgana. Instruktion: Jørgen Sejr. Medvirkende: Kaj Pedersen og Margit Szlávik. Aldersgruppe: 13 år og opefter.

Der er mange måde at gå til det fremmede på. Teater Morgana har valgt mimen og klovnenes universelle sprog. De har taget afsæt i historien om Babelstårnet. Historien om, hvordan menneskene mistede deres fællessprog og røg uklare med hinanden, som straf for, at de hovmodigt begyndte at ville bygge et tårn helt op til himlen for at blive Gud lig. Og i arbejdsprocessen har de brugt udsagnet: "Så prøv dog at forstå hvad jeg siger!".

Det er der kommet et facetteret absurd-poetisk spil ud af. Et lyst og åbent kommunikerende spil, som går lige i børn og barnlige sjæles morskabscenter. Et mere mol-agtigt spil, der med melodiske drømmesekvenser taler til alvoren og tristheden. Og et skarpt optrukket ballade-spil, der taler til vores retfærdighedssans og 'det-er-dog-for-galt'-center.

Spillet er bygget enkelt op omkring to tilsyneladende modpoler. En lille forsagt, men opmærksom fremmed mand, der har mistet hele sin familie ved et balkonskred. Og en rapmundet dansk kone, der fuldstændigt blindt overfuser andre med småkager, snak og dansk grammatik.

Mimik og musik

En indledningssekvens etablerer Babylon-rammen. Kaj Pedersen og Margit Szlávik står spærret inde i hver deres tavle-tårn og volapyksnakker. Herfra foldes sætstykkerne ud til en enkelt rumopdeling, der signalerer opgang og lejligheder. Kvinden banker på hos den fremmede for at låne mel, og spillet er i gang.

Med mimik, klovneri og musik støder de to personer sammen som fuldstændigt fremmede for hinanden. Han pakker nænsomt fotos af sin familie ud og hænger dem op. Mens hun sårer og kører løs med alt det, han mangler at lære. Stokdøv for hans situation har hun i løbet af no time tværet hele sin frembudsende fremmed-uforståelighed ud på tavlen, althens den lille fremmede skrumper forlegent sammen og nær forsvinder ned i sin egen kuffert. Fremmedhad går op i kridtstøv. Men til slut vender situationen, så kvinden bliver opmærksom på, at den fremmedes situation faktisk også kunne være hendes.

Kaj Pedersen og Margit Szlávik er til munter komik med holdninger i. Herudover er det fine i "Babylon", at danskerens ufølsomme håndtering af den fremmede fremstilles, så vi forstår, at det egentlig ikke er noget, hun gør af ondskab. Men fordi hun ikke tænker sig om. Eller fordi det er en del af hendes kultur at være så bulldozeragtig meget uden øre og så meget en konfliktsky, småkagefikseret snakkemaskine.

Kirsten Dahl

Lykkelig forløsning

Eventyret om den grimme ælling er stærke sager. Men en begavet dramatisering, sprudlende dukkespil og en scenografi som et moderne maleri gør den til fremragende teater for de helt små

ANMELDELSE

Teatret Lampe: Den grimme ælling - efter H.C. Andersens eventyr. Iscenesættelse: Gitta Mallings. Dukker og scenografi: Marianne Jørgensen. Dukkefører/konsulent: Lars Sonnersjö. Komponist: Peter Jankovic. Medvirkende: Anne Nøjgård og Ole Christensen. Aldersgruppe: 1,5-4 år.

Den grimme ælling" er ikke alene en af de bedste forestillinger for de helt små børn, der er blevet præsenteret på årets børneteaterfestival. Det er noget af det bedste teater, der nogen sinde er lavet for den yngste aldersgruppe, og som tydeligvis også giver deres voksne en herlig oplevelse.

Scenografiens store, enkle former og grove materialer i blåt er som et dejligt maleri i blåt og grønt, der skaber den smukkeste ramme om dukker og dukkefører. I baggrunden er himlen lysende blå med skygen af et smukt træs nøgne grene, hvor senere det imponerende svanetræk passerer forbi og vækker den grimme ællings længsel. Men først skal den lige fødes og kanøfles.

Foran publikum breder en græsbeklædt søbred sig med en enorm solsikke, som springer ud i løbet af forestillingen, og på reden troner ægget.

Kæmpestort ligger det og lyser hvidt, længe efter at de søde og selvbevidste ællinger er hoppet ud af deres skaller og er drønet ned i vandet. Plask, plask - lyden er nok til at sætte fantasien i sving, og resten berettes på et ællingevolapyk, der er lige så komisk og udtrykksfuld som dukkernes bevægelser.

Omsider stikker den stygge og umådeligt klodsede

svaneunge hovedet ud i verden. Så grå og grim og sorgfuld over ikke at kunne noget - hverken lægge æg eller flyve - at det er i orden at hakke den i fødderne, når man selv er en fræk og dunet og lille ælling.

Lys og munter

Efter turen i hønsegården bliver klumpedumpen næsten klemt ihjel i isen, men reddes heldigvis og tøes op igen af en enorm dundyne. Når den forsigtigt og prøvende slås til side er forvandlingen sket. Ællingen er blevet til en svane! Men er det nu rigtig sandt og ikke blot endnu en ondskabsfuldhed. Er den grimme ælling virkelig blevet til en svane! Tør den tro det?

En svag tøven er nok til, at man fornemmer arret i sjælen hos den, der har oplevet at være anderledes og uelsket. Det er stærke sager - sådan som H.C. Andersens eventyr altid er det. Men humoren, de klare, rolige scenebilleder og mageløst morsomme dukker gør forestillingen lys og munter uden at være fjollet eller skræmme.

Ordene er - fornuftigvis - få. Men handlingen er let at følge og blive klog af i det flotte samspil mellem musikkens stemninger og Anne Nøjgårds rolige, nærværende spil, der til sammen skaber et stærkt fortællende og nuanceret udtryk. Som dukkefører og fortæller kan hun noget med sit vejrtræk, som bærer en stor del af forestillingens udtryk.

Tryllebundne følger børn og voksne den drabelige historie om mobning og fortræd og lykkelig forløsning. Uden antydning af sentimentalitet er det gammelkendte og gribende eventyr dramatiseret med alle nuancer i behold og helt på publikums præmisser.

Randi K. Pedersen

Den grimme ælling er vitterlig ikke noget kont syn, men det er spillet til gengæld.
Foto: Svend Erik Sokkelund

Op på fars slæde

Forgabelsen i flotte grønlandske billeder får sympatiske temaer om længsel, skyld og kulturelle modsætninger til at fortabe sig i kulørte effekter

ANMELDELSE

Meridiano Teatret: ILD - Drømmenes Land. Tekst, iscenesættelse og scenografi: Giacomo Ravicchio. Komponist: Jérôme Baur. Medvirkende: Claus Maack Bahnsen, Elisabeth Befrits, Lars Begtrup, m. fl. Aldersgruppe: Fra 12 år og op.

Dømt til forvaring på ubestemt tid og indsat til afsoning i Danmark. Prisen for fadermord er nødvendigvis høj og endnu højere for grønlanderen Nuka, der er buret inde fjernt fra sin egen kultur og natur. Claus Maack Bahnsen har udsendet med sig som den unge desperado og spiller troværdigt på modløsheden og længslen i den dobbelte isolation, hvor chikanerier og grovheder hører til dagens orden.

En situation som Elisabeth Befrits barske, men varmhjertede socialrådgiver prøver at bedre. Trods stor personlig sorg, som hun selvfølgelig tappert bærer til skue, har hun overskud til at tænke alternativt.

Hun hyrer en forudsætningsløs ven - hvem sagde nepotisme! - en desillusioneret reportagefotograf til at undervise de indsatte. Tilfældigvis har han et nært, men dunkelt tilhørsforhold til Grønland og, som Lars Begtrup spiller ham, et sagmodigt gemyt. Da han - ligeså tilfældigt - skal en

Claus Maack Bahnsen i forvaring i Meridianos socialrealisme.
Foto: Tom Ingvarsen

tur til Grønland og lover at opsøge Nukas far, er der lagt op til gys og magi.

Og vi føler med dem alle sammen. For hvor er det barskt og smukt og storslået og pladdersentimentalt. Fantasi kaldes det, og så er der frit slag for onde drømme og levende mareridt, hvor sneen fyger og stormen hyler. Om det så er Thulebeboernes autentiske, rædselsfulde oplevelser, bliver

de et letkøbt alibi for at boltre sig i kørende vægge, eksotisk pelsværk og storslåede lysprojektioner.

Dramatisk vakkelvorn

Sidste del af Meridiano Teatrets trilogi om de fire elementer er da også et imponerende billedigt, hvis tekniske løsninger ind-

går som en facinerende del af udtrykket. "ILD - Drømmenes Land" bekræfter i høj grad Giacomo Ravicchios talent som en blændende dygtig billedmager. Evnen - eller lysten - til at skabe sammenhæng i iscenesættelse og personinstruktion er langt mindre synlig i den dramatisk vakkelvorne forestilling.

Naturfolksromantik og fortidig dansk socialrealisme er ikke nogen oplevelsesrig blanding, som kan engagere os i de etiske dilemmaer, der lægges op til. Heller ikke en påklaret sidehistorie om tjekkede tv-folk, der sikrer, at alle korrekte emner inklusive parforhold og kønsrollekamp er taget i ed.

Tværtimod virker det, som om historien om Nuka bliver til for en række sceniske påfunds skyld - ikke omvendt.

Forestillingens sympatiske temaer om længsel og skyld og kulturelle modsætninger fortaber sig i kulørte effekter. Hvis betydningsbærende indhold kan være på et meget lille - og meget klichéfyldt - sted, ligesom musikken er en velkalkuleret pastiche på alverdens filmmuzak. En forførende stemningsskaber der fortæller, hvad vi skal føle - og hvornår. Uden at føje noget selvstændigt til en helhed, der i forvejen er ude på tynd is!

Randi K. Pedersen

BØRNETEATRETS DEBATFORUM

Fredag den 22. september 2000
Arrangementet finder sted på Horsens
Ny Teater som optakt til Børneteater-
festivalen - se program på bagsiden

8.15 - 9.15	Billetudleveringen er åben for deltagerne
8.45 - 9.15	Ankomst - kaffe og rundstykke
9.30 - 10.30	Forestilling MIN MORS DATTER (14 år og op) Teatret Fair Play
10.45 - 11.15	Et aktuelt emne - progræsæt- tes først omkring august måned for aktualitetens skyld.
11.30 - 12.00	18 1/2 minut med DANSK RAKKERPAK. Dansk Rakker- pak er et af de få teatre her hjemme, der har gjort gader ne til deres spilleplads. Teatret har 18 1/2 minut til at præsentere deres teater på en interessant og underholdende facon.
12.00 - 12.45	Frokost - inkl. 1 øl/vand
13.00 - 14.00	Forestilling ØRERNE I MASKINEN (6 til 9 år) Jytte Abildstrøms Teater
14.15 - 15.30	Debatmøde. Hvor er dansk børneteater på vej hen? Om udviklingen fra pædago- gik til kunst! Fra det rebelske til en eks-portsucces! Fra institutionen til institutions- teatret!
15.30 - 16.00	Kaffe og snak - samt kage.

Ret til ændringer forbeholdes.

Dette arrangement henvender sig til arrangører, folk fra teaterfaglige institutioner samt det kunstneriske og administrative personale på teatrene.

Deltagergebyr for deltagelse i Børneteaters Debatforum er kr. 360,- pr. person inkl. Kaffe, frokost mm.

Kun 100 pladser. I tilfælde af overtegning vil de først tilmeldte få pladserne.

Rekvirer tilmeldingsblanket hos Kaskadeteatret på nedenstående adresse:

Arrangør: Kaskadeteatret, c/o Jan Torp, Kjeld-
sensgade 12, 8700 Horsens Tlf. 70 26 10 11
(8.30 - 16.00), fax 76 25 00 36,
E-mail: kaskadeteatret@teliamail.dk

Tove Bornhøft i Teatro Rio Roses
forestilling »Haiku«

Teatro Rio Rose fik en Reumert

Søndag den 9. april var der gallashow på Folketeatret i København i anledning af uddelingen af Årets Reumert i 14 forskellige kategorier plus

BG Banks Hæderspris på 100.000 kroner, der tilfaldt skuespilleren Jørgen Reenberg som en hæder for hans mangesidige talent gennem 54 år i dansk teater.

Showet blev behørigt transmitteret på DR2, og således kunne seerne se skuespilleren Tove Bornhøft på vegne af Teatro Rio Rose modtage en pris på 25.000 kroner i kategorien Bedste Børneteater, som Teatro Rio Rose fik for forestillingen »Haiku« og co-produktionen med Bådteatret »Se Mig«.

I den korte begrundelse hed det: »Med disse to forestillinger har instruktøren Catherine Poher givet landets yngste publikum to scenografisk delikate og associativt udfordrende oplevelser, som på enestående vis slår fast, hvor raffineret - i ordets allerbedste betydning - dansk børneteater anno 2000 er blevet«.

De to øvrige kandidater til børneteaterprisen var Det Lille Turneteater med »Hamlet« og Teatret v/Hans Rønne med »Exit«. Sidste års pris til Corona for »Happy End« havde også Catherine Poher som instruktør, så det bliver spændende at se, om hun kan gentage kunststykket til næste år.

Årets Reumert blev indstiftet sidste år som en hyldest til danske scenekunstnere - skuespillere, instruktører, scenografer, dansere og dramatikere. Hver af de 14 priser honoreres med 25.000 kroner med undtagelse af kategorien Bedste Forestillinger, hvor vinderen Eugene O'Neills »Sælsomt Mellemspil« (Det Kgl. Teater) blev hædret med 100.000 kroner, mens Søren Pilmark og Kirsten Olesen fik prisen for bedste mandlige og kvindelige hovedrolle.

Catherine Poher

Væksthus med vokseværk

Projekt Dramatikervæksthus, som Børneteatersammenslutningen har kørt sammen med Odsherred Teaterskole, benyttede Festival 2000 til en foreløbig statusopgørelse over succesen med at fremavle nye dramatikerspiger til børneteateret.

På festivalen spillede således syv forestillinger, skrevet af fire dramatikere fra Væksthuset, mens der ventede yderligere fire forestillinger i kulissen.

På festivalen kunne man se:
 Sven Ørnø: »Tomme gynger« med Artibus
 Susanne Jacobsen: »Et sofastykke« med DRT
 Jesper Wamsler: »I virkeligheden« med Odsherred Teater
 Jesper B. Karlsen: »Tyven fra Bagdad« med Theater La Balance, »Det forjættede land« med Den Jyske Opera/Æventyr Operaen og »Hamlet« med Det Lille Turneteater.

»Hamlet« - et væksthus-projekt

På vej er:
 Cecilie Eken hos Teatret Nørregaard & Reiche, Teis Bayer hos Mariehønen, Jesper B. Karlsen hos Nørregaard & Reiche og Corona Danseteater samt Sally Altschuler, der skriver egnsspillet »Ej blot til lysthus« for Vestvolden.

Nu er fremtiden til forhandling, for planen er at fortsætte projektet under en eller anden form, gerne med længere forløb for den enkelte dramtiker. Men allerede til efteråret vil man se mere til de nuværende dramatikerspiger, idet man i kommission hos teaterforlaget DRAMA udgiver ti tekster - en fra hver af de ti væksthus-deltagere.

Håbets Pris til samisk skuespiller

Åsen, Institut for Folkeligt Teater, benytter som vanligt pinsen til at overrække Håbets Pris. I år til den samiske skuespiller, filmskaber, joik- og performancetekunstner Åsa Simma, der i øvrigt er uddannet fra Tukak Teatret i 1986 og netop har lagt sidste hånd på en film om samisk kultur, »Stallobakti«, som hun har instrueret i Hollywood.

Netop nu er Åsa Simma aktuel med forestillingen »Máttaráhku Niediddat« (En sang fra formødrene), der har modtaget stor anerkendelse i Sverige, Norge og Finland. Åsa Simma er alene på scenen og fører med sang, kroppens rytme og et fortættet billedprog tilskueren ind i et samisk mytologisk univers.

Den handler om urmoderens tre døtre, der personificerer og symboliserer kvindelige værdier i konflikt med den himmelske jæger, der kan lægge alt øde.

Så sent som for godt 30 år siden var den samiske kultur nærmest forbudt af den kristne kirke i Sverige, der opfattede den så kættersk og farligt, at samernes trommer blev brændt af kristne missionærer, der ville den samiske identitet til livs. Men netop denne samiske sjæl har Åsa Simma viet sit liv til på scenen og som filmskaber.

Åsa Simma i »En sang fra formødrene« - der vises pinsedag på Åsen, hvor hun modtager 12. udgave af Håbets Pris. Foto: Birgitta Enqvist

Nyt & NOTER

Dramatikerkonkurrence for unge til unge

Børn og unge kan skam osse skrive dramatik - og mange laver deres egne spændende forestillinger. Nogle sender også værket ind til DATS (Dansk Amatør Teater Samvirke) eller Forlaget DRAMA - og nu har disse to tæt forbundne instanser besluttet at lave en egentlig dramatikerkonkurrence for unge under 21 år.

Der vil blive udpeget otte vindere, og præmien er et weekendkursus med professionelle teaterfolk, nemlig dramatikerne Kaj Nissen og professor i drama og teater Per Brask. Efter denne arbejdsweekend får de unge dramatikerspire mulighed for i tre måneder og med eventuel assistance af professionelle rådgivere at arbejde videre med deres manuskript.

Hele forløbet afsluttes med, at de tre bedste manuskripter udgives på Forlaget DRAMA i foråret 2001.

Så er man selv under 21 eller kender et oplagt talent, er det bare med at få tændt for computeren eller grave guldet frem fra gemmerne. Fristen er 1. juni 2000, stykket skal enten være udformet som et manuskript eller en synopsis med replikker, forsiden skal angive titlen på stykket - og vinderkurset afholdes 25.-27. august i år.

Adressen er: Forlaget DRAMA, mærk. "dramatikerkonkurrence", Nygade 15, 6300 Gråsten. Yderligere information på tlf. 74 65 11 03.

Nye dukkemagere fra Thy

Så står det tredje hold elever fra Dukkemagergrunduddannelsen i Thy på egne ben. I slutningen af februar viste skolen afgangsprojekter fra de seks nyklækkede: Tine Teglbjærg, Sille Heltoft, Katrine Karlsen, Jane Østerbye, Marie Snede og Le Burrows. Flere fra de forrige årgange har fundet beskæftigelse i børneteatermiljøet, og her vil i hvert fald nogle af de seks nye givet også orientere sig.

Tag til festivaler

Sveriges største teaterfestival med 39 grupper og flere end 40 forestillinger. Fra 28. maj til 1. juni i Sundsvall. Information på tlf. 00 46 86 51 05 88 eller www.teatercentrum.se

Tyskland lægger hus til UNIMA 2000 - den 18. "World Festival of Puppet Theatre" fra 24. juni til 2. juli i Magdeburg. Information: www.unima2000.de

Men der er også festivaler i Finland, Farnkrig, Belgien, Australien og mange andre steder.

Få mere at vide om teaterfestivaler og -kongresser m.v. hos Dansk ITI & Teaterunion, tlf. 33 86 12 10 eller på www.image.dk/-ditiu

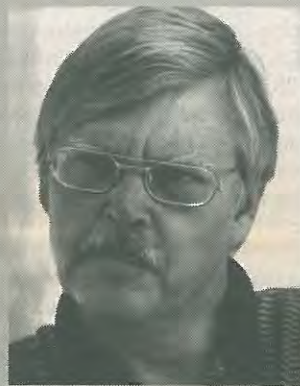
Man læser da Børneteateravisen: Et kært syn for en redaktør med disse ivrige læsere på Odsherred Teatercenter under en pause i det anstrengende kursusforløb med stemmetræningsgurun Nadime George. Og det er vist slet ikke konstrueret. Foto: Helle Lessels

Farvel til Hvidtfelt

Efter 11 år som formand og 19 år i bestyrelsen takkede Jørgen Hvidtfelt af, da Landsorganisationen Danmarks Teaterforeninger (DT) holdt generalforsamling 28.-29. april.

Ny formand er Ole Honoré fra Helsingør, og han vil få en helt ny struktur at fungere i. Generalforsamlingen vedtog nemlig via en markant kontingentsøgning, at der senest fra 1. januar 2001 skal ansættes en lønnet generalsekretær, der skal løfte alle de opgaver som en "frivillig" formand med lønarbejde har (haft) svært ved at nå. Stillingen som generalsekretær slås op i august måned.

Jørgen Hvidtfelt har fundet det passende at stoppe op til den nye struktur i DT. Ikke fordi han er træt af arbejdet, men fordi han mener, at der gerne må komme nye kræfter til med passende mellemrum. Og - som han selv humori-

Jørgen Hvidtfelt har været en aktiv og markant formand for DT gennem 11 år, hvor han ligeledes har været at finde i adskillige kulturministerielle arbejdsudvalg omkring teaterlovsudredninger, betænkninger m.m. Foto: Kurt Johansen

stisk påpeger: Ved at stoppe efter 11 år i formandsstolen, når han også lige at leve op til den nylige betænkning om teaterstøtte i Danmark, hvor han selv har siddet i arbejdsudvalget. Den går nemlig ind for, at teaterchefer maksimalt kan sidde i 12 år...

Helt slipper Jørgen Hvidtfelt dog ikke teaterforeningslivet. Han er nemlig fortsat formand for Næstved Teaterforening. Og så er der en bestyrelsespost i TV2-Øst og et krævende fuldtidsarbejde på Herlufsholm Kostskole.

Hertil kommer, at Hvidtfelt håber at få mere tid til at dyrke sin interesse for litteraturen, sine to børnebørn og andre af livets glæder.

Danmarks Teaterforeninger med de p.t. 75 lokale teaterforeninger, afholder i øvrigt det årlige seminar 17.-19. november på Bornholm. Endeligt program vil ligge klar i august måned.

Horsens kalder igen

Så er det faktisk ved at være tid til Børneteaterfestival 2000 i Horsens, der afvikles fra 22.-25. september. I hvert fald hvis man er arrangør, for allerede fra 25. april har det været muligt at bestille billetter til det omfangsrige arrangement.

På bagsiden af denne avis er det samlede program for festivalens mange forestillinger samt oplysninger om billetbestilling m.m. Festivalen består derudover også af en arrangørkonference om fredagen, Børneteaterets Debatforum (se annoncen her i avisen) - og så Horsens Kommunes Børneteaterpris traditionen tro uddeles til en person, der har ydet en markant indsats for det professionelle

børneteater, det være sig kunstnerisk, organisatorisk eller på anden vis.

Festivalen til september bliver sidste år i regi af Kaskadeteatret, der som følge af manglende økonomisk støtte har indstillet driften. Men festivalen i Horsens vil heldigvis fortsætte, takket være Horsens kommune, der har ansat Kaskadeteatrets leder, Jan Torp, som børneteaterkonsulent, og Kaskadeteatrets og festivalens dynamo, Lone Wessel, i en stilling i kulturforvaltningen. Således vil de to med den store stab af frivillige hjælpere kunne fortsætte en god festival-tradition.

Og der er allerede sat dato på Horsens festivalen år 2001: Det bliver den 14.-16. september 2001.

Jan Torp - blev uddannet på Odin-Teatret og lavede derefter sit eget Jan Torps Teater, der i 1978 blev til Kaskadeteatret. Nu lukker teatret, mens Jan Torp, der også har været formand for BørneteaterSammenslutningen i to perioder, fremover skal bruge sine organisatoriske talenter som børneteaterkonsulent i Horsens kommune

Får Vestvolden Teatermasken?

I slutningen af maj uddeler ARTE for første gang publikumsprisen »Teatermasken«, der sammen med 25.000 kroner gives til sæsonens bedste teaterforestilling. Det er abonnenterne, der fælder dommen og blandt de nominerede er Teater Vestvolden med »En helt ude i skoven«. Den kommer i konkurrence med Østre Gasværks »Gud bevare Danmark«, Betty Nansen Teatrets »The Black Rider«, samme teaters anneksscenes »Skyggedrengene« og Det Kgl. Teaters »Sælsomt Mellem-spil«.

ARTE vurderer, at omkring 3000 abonnenter vil bruge stemmesedlen i det seneste nummer af ARTE Nyt.

Tom Jacobsen og Pierre Mische-Renard i »En helt ude i skoven« - klædt på til priser...

Nye BØGER

v. Carsten Jensen

Lorcas samlede

Den spanske digter og dramatiker Federico García Lorca blev myrdet af lokale fascister i 1936 under Den Spanske Borgerkrig. Han blev blot 38 år, men havde allerede på det tidspunkt en omfattende produktion bag sig. Siden er han blevet ophøjet til både nationalt symbol og en af det moderne teaters fornyere, og nu rister Peer Sibast en prisværdig rune over Lorca med denne komplette oversættelse af spanierens samlede dramatiske værker.

De mest kendte er vel »Bernarda Albas Hus«, »Blodbryllup« og »Yerma«, der tillige med »Frøken Rosita« alle har været spillet på Det Kgl. Teater - omend i en anden oversættelse.

Og det er netop en af Sibasts pointer - skrevet i efterordet - at Lorca måske tidligere har været oversat/spillet i en mere højstemt og patos-belagt stil, end han fortjener. Sibast selv har forsøgt sig med en mere mundret oversættelse, der "linie for linie, vers for vers (...) har haft den danske skuespiller af i dag (...) i tankerne".

Om det helt er lykkedes, vil vise sig ved eventuelt fremtidige opførelser, men som Spaniens-kenderen og forfatteren Klaus Rifbjerg skrev i sin anmeldelse i Information, så er Lorca alt andet end mundret på spansk, han er "først og fremmest en stilistisk kunstfugl i hvis næb plathed og patos er uimodsigeligt smelte sammen".

"Teater I-III. Af Federico García Lorca. På dansk ved Peer Sibast. I alt 947 sider, kr. 498 (sælges kun samlet). Husets Forlag/S.O.L.

Lige let nok

"Al begyndelse er let" er en teaterhåndbog i pixi-højde, som indledes af enkelte velmenende pædagogiske betragtninger omkring drama-arbejde og et par sider ret banale betragtninger fra børn om det at

lave teater. Derefter følger nogle få eventyr i kæmpeskrift, omringet af standardbetragtninger omkring tekstindøvning, scenearbejde etc.

Det har knebet gevaldigt at nå op på 80 sider, og der er altså heller ikke ret meget at komme efter for en nybegyndende teaterlærer - for slet ikke at tale om folk med lidt forstand på de dele.

"Al begyndelse er let". Af Grete Holm. 80 sider, kr. 128. DRAMA.

Garde på slap line

Jeg har haft vældig stor sympati for Mogens Garde som teaterskribent i B.T. - hans glæde over teaterkunst og -liv er ikke til at komme udenom - men dette såkaldt tredje bind i hans teatertrilogi (de to andre er digtsamlingen "Rummet" og "Teaterstøvet drysser - værsgo' og skyl") har mere karakter af mandelgave end et skrift, der "kommentarer dagens teaterliv og sætter det i relief", som forlagsredaktør Jacobsen har skrevet i pressemeddelelsen.

Der er mest tale om ustruktureret name-dropping, bundet op med anekdoter og erindringskitser. Nogle er unægtelig mere interessante og/eller morsomme end andre, men her er et af de sjovere eksempler:

Aage Fønss, skuespiller på Det Kgl. Teater gennem mange år, var engang i 50'erne på friluftsturne med Det Kgl. Teaters. »Der var engang« med Birgitte Price og Palle Huld. Fønss var 2. frier. I Silkeborg fik man sig en særlig oplevelse, skriver Garde: "Ceremonimesteren kommer til 2. frieren, prikker ham på ryggen for at gøre ham opmærksom på, at nu er det hans tur. Fønss skulle sige: - Man prikker ikke en prins i ryggen, men sagde: - Man rykker ikke en prins i pikken"...

"Åben Scene - blade af en gal teatermands dagbog". Af Mogens Garde. Illustreret af Claus Seidel m.fl. 88 sider, kr. 128. DRAMA.

Kommenteret Tjekhov

Den store russiske dramatiker Anton Tjekhov er populær for tiden i Danmark, hvor Betty Nansen Teatret spiller P.O. Enquists fortolkende udgave af "Tre Søstre", mens Det Kgl. Teater tager sig af "Ivanov". Sidstnævnte opføres hermed for første gang på en dansk scene, og skuespillet om et menneskes økonomiske, sociale og åndelige nedtur udgives samtidig som bog. Det er Kjeld Bjørnager, der har oversat stykket og i bogen tillige forsynet det med kommentarer og noter, der lige giver det et ekstra pift ved at læse den så langtidsholdbare Tjekhov.

"Ivanov". Af Anton Tjekhov. Oversat af Kjeld Bjørnager. 103 sider, kr. 98. Husets Forlag.

Nordisk teaterfestival

Fra den 2.-5. november 2000 lægger Odense by til Nordisk Teaterfestival, hvor en håndfuld af de bedste danske forestillinger og markante gæstespil fra de nordiske lande udgør festivalens forestillingsprogram.

Dertil kommer workshops og et forskersymposium med temaet "Ordet i Norden - scenesprogets rolle i det nye årtusinde". Her vil man sætte fokus på ordets rolle i det 21. århundredes nordiske teater, dans og performance ved bl.a. at spørge, hvilken rolle ordet har på de nordiske scener i en tid, der er så præget af billeder og elektroniske medier.

Den biennale festival - som er afløseren for den tidligere gruppeteaterfestival - skulle efter den oprindelige plan have fundet sted sidste efterår, men forskellige organisatoriske forhold har gjort, at man altså først afvikler den 10. udgave dette efterår.

Arrangører er Teatercentrum, Foreningen Af Små Teatre og de to lokale teatre, Gadesjakkert og Skægspire, der også residerer i Teaterhuset, hvor hovedparten af festivalen vil finde sted. Dertil kommer hjælp og deltagelse fra Teatervidenskabeligt Institut ved Københavns Universitet

Det endelige program for Nordisk Teaterfestival i Odense forventes at ligge klar i løbet af maj måned.

Information, rekvirering af program og siden billetbestilling, tilmelding til workshops og symposium:

Fra 1. september:

Teaterhuset, tlf. 66 13 09 07

Indtil 1. september:

Teatercentrum, tlf. 35 30 44 00

Se også: www.teaterfestival.dk
email: odense@teaterfestival.dk

Nye TIDSSKRIFTER

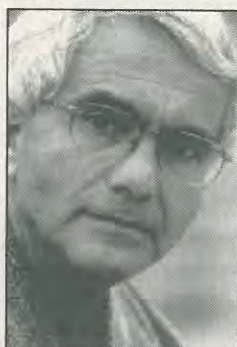
I rækken af tidsskrifter, der er kommet redaktionen i hænde "siden sidst", finder man følgende:

Teater ET nr. 98: Temanummer om det dansk-svenske kulturarbejde i lyset af Øresundsbroen og Kulturbro 2000-projekterne. Og selvom der bliver taget grundigt fat på teaterlivet her og hisset, må det undre, at man ikke har fundet det værd at give Børneteaters Kulturbro 2000 et par ord med på vejen. Der er trods alt tale om 21 teaters spændende samarbejde - osse selvom de "kun" spiller for børn.

Spektakel nr. 4/2000: Om professionelle dansere og koreograferes arbejde med skolebørn.

TeaterTidningen nr. 1/00: Det læseværdige svenske tidsskrift (225 sv.kr. for fem numre) beskæftiger sig i dette nummer bl.a. med teaterkrisen i Malmø, et verdensteaterprojekt og har et interview med skuespilleren Åsa Lena Hjelm.

Rampelyset nr. 271: Brugen af Shakespeare i dag; besøg hos Gellerupscenen - og i Cuba som danser

Spektakel nr. 3/00: Odin Teatrets skaber og leder, Eugenio Barba, var modtager af årets Sonning-pris, og i den anledning tegner Erik Exe Christoffer en profil af den markante teatermand.

Italieneren Eugenio Barba (f. 1936) grundlagde Odin Teatret i Norge i 1964, men flyttede få år efter teatret til Danmark, hvor det har fået sin blivende og betydningsfulde plads i Holstebro

Små SCENER

Skema til Små Scener rekvireres fra TeaterCentrum

København og omegn

ANEMONETEATRET

Suhmsgade 4
1125 København K
Billettf. 33321949
hverd 10-15, lø-søn 12-16

Cirkelines Fødselsdag

Søholm Park Teatret
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilleperiode: 22.4-28.5
tors-fre kl. 17, lø-søn kl. 13 + 15
Billetpris: Kr. 65 for voksne og kr. 40 for børn.

BÅDTEATRET

Nyhavn 16
Billettf. 33 12 14 60

Benny, Benny, Benny og Benny

Bådteatret
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilleperiode: 28.8 kl. 20, 26.8 kl. 17 og 27.8 kl. 15
Gratis adgang

KONGENS HAVE

v. Pavillonen
Kronprinsessegade 21
Ingen billetbestilling, kontor: 35426472

Historien om Knud den Heldige

Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: Børneforestilling for store og små
Spilleperiode: 1.6-16.7
Hver dag kl. 14 og 15, dog ikke mandage
Gratis adgang/friluftsteater

Thorvald går i spind

Marionetteatret
Spilleperiode: 18.7-31.8
Hver dag kl. 14 og 15, dog ikke mandage
Gratis adgang/friluftsteater

DANSESCENEN

Øster Fælled Torv 34
2100 København Ø
Billettf. 35 43 58 58/BilletNet 70156565

Og hvem har du favnet i natten

Dansescenen
Aldersgruppe: 15-60 år
Spilleperiode: 6.6-8.6,
hver dag kl. 20,30
Billetpris: Løssalg kr. 135, ungdom kr. 50

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15
1665 København V
Billettf. 33 22 04 78

Mio, min Mio

Teatret Zeppelin
Aldersgruppe: Fra 7 år og op/familieforestilling
Spilleperiode: 16.4-21.5
Tirsdage kl. 10 og 13,30, onsdage kl. 10 og 19,
torsdage og fredage kl. 19, lørdage kl. 15 og
17, søndage kl. 15. Andre forestillinger efter
aftale.
Billetpris: ARTE C, skole og fritidshjemsfore. kr. 45.

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8
2635 Ishøj
Billettf. 43 73 60 98 (kl. 9-15)

Pigen og guldknapperne

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilleperiode: 25.8-13.10
Hverdage kl. 9,30, 11,30 og 13,30
Billetpris: Kontakt teatret.

Århus og omegn

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21
8100 Århus C.
Billettf. 86 13 88 66 (ma.-fr kl. 16-20, lø kl. 13-16)

Den Musikalske Kamæleon

Svalegangen & Narren 2000
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilleperiode: 25.5-28.5 kl. 20

Makalu - af Hans Rønne

Svalegangen
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilleperiode: 31.8-30.9
Tirs-fre kl. 20, lør kl. 16
Billetpris: Løssalg kr. 120, ungdomsrabat/løssalg kr. 60

MBT DANSETEATER

Frederiks Alle 20C
8000 Århus C
Billettf. 86 13 70 67/89 31 82 10

Og hvem har du favnet i natten

MBT Danseteater

Aldersgruppe: 15-60 år
Spilleperiode: 24.5-28.5 og 29.5-1.6
Alle dage kl. 20,30
Billetpris:
Kr. 130/70 kr. under 25 år

TEATER REFLEKSION

Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Billettf. 86 24 05 72 (kl. 9-15)

Arthur og englen

Teater Refleksion
Aldersgruppe: 4-10 år og voksne
Spilleperiode: 8.6 kl. 10 og 19, 9.6 kl. 10
Billetpris: Kr. 50, børneinst. i Århus kr. 25, 10 pers. el. flere kr. 40.

Øvrige Jylland

JAKO-BOLE TEATRET

Danmarksgade 19
9000 Aalborg
Billettf. 98 12 78 33

Projekt 2000

- mod nye horisonter
Jako-Bøle Teatret
Aldersgruppe: 10 år og op
Spilleperiode: 15.5-31.5
Ring og hør om tidspunkter
Billetpris: Kr. 40

RANDERS EGNSTEATER

Mariagervej 10
8900 Randers
Billettf. 87 10 19 00

Henry Harald Hardenborg

Mariehønen
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilleperiode: 11-20.8
11.8 og 18.8 kl. 16 & 20
12.8 og 19.8 kl. 14 & 16
13.8 og 20.8 kl. 14 & 16
17.8 kl. 20
Billetpris: O kr. - arr. indgår i Randers Ugen

HANSTHOLM RESERVAT

Indgang ad Kystvejen
Billettf. 97 96 01 00

Svalernes svimlende vidder

Thy Teater & Theater Compagnie Mediane
Aldersgruppe: Alle
Spilleperiode: 24.-29.8, alle dage kl. 19
Billetpris: Kr. 100, unge u. 25 år kr. 35

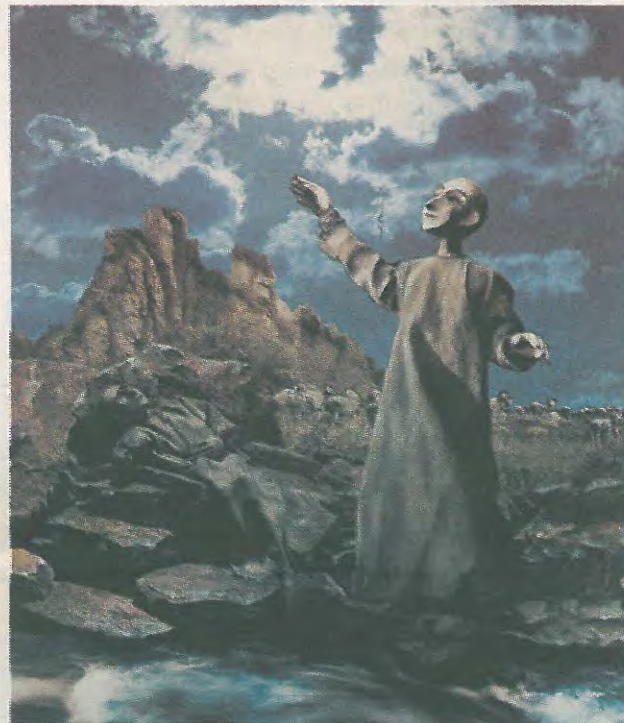
Arbejde søges som:

Instruktør
Dukkefører
Tekniker
Administrator
Leder
el. lign.

Torben Hellborn (54 år)
30 års erfaring, primært fra
Det Lille Teater i København.

Tlf. 36 44 98 46*28 20 46 98
email: hellborn@wanadoo.dk

T e a

B

Poetisk dukkeforestilling for 4-10 årige og voksne.

Med fortælling og dukkespil levendegøres legenderne om Frans af Assisi, der siger farvel til den materielle rigdom, for at leve et mere enkelt liv i nær kontakt med naturen.

"Gribende teater" Frederiksborg Amtsavis

"En lille Frans i en stor, smuk fortælling"

"Koncentreret magi og intens opmærksomhed" Århus Stiftstidende

"...en oplevelse af at fred i sjælen ikke bare er noget, man kan drømme om – den eksisterer i virkeligheden"

Kultur Nyt - DR program 1

Turnéperiode:

September/oktober/november 2000

Århus:

Teater Refleksion, Sintrupvej 11a, Brabrand

5., 6., 7. og 8. september kl. 9.30 og 11.00

9. og 10. september kl. 15.00

Billetbestilling: 86 24 05 72

København:

Comedievognen, Griffenfeldtsgade 7a

1. oktober kl. 15.00

2. og 4. oktober kl. 9.30 og 11.00

3. oktober kl. 10.00 og 14.00

Billetbestilling: 35 36 65 69

Odense:

Børneteateret Skægspire, Filosofgangen 19

8. oktober kl. 14.30

9. oktober kl. 10.00 og 13.30

10. oktober kl. 9.30 og 11.00

Billetbestilling: 66 11 31 06

T e a

Repertoire NYT

Æventyr Operaen · Halling Gl. Skole
Hycintvej 4, 8543 Hornslet · Tlf. 86 99
86 10

Det forjættede land

Operaen, der turnerer som en co-produkti-

on mellem Den Jyske Opera og Æventyr Operaen, har ændret pris fra 12.500 til 15.000 kroner inkl. moms og et publikumsantal på 200.

Der er mulighed for rabat ved køb af tre eller flere forestillinger. Prisen gælder fra sæsonstart 1. september 2000.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 252-53

BØRNETEATERFESTIVAL

Horsens 2000

Fredag den 22. sept. 2000
Lørdag den 23. sept. 2000
Søndag den 24. sept. 2000

FESTIVAL BØRNETEATERMESSE DEBATFORUM

- 49 professionelle børne- og ungdomsteatre
- Ca. 160 forestillinger for alle aldersgrupper
- Gratis billetter til alle forestillinger
- Oplysning og billetbestilling hos Kaskadeteatret tlf. 70 26 10 11

Festivalen arrangeres af Kaskadeteatret og gennemføres med støtte fra Horsens Kommune og Vejle Amt.

Billetbestilling for arrangører og teaterfaglige repræsentanter

fra den 25. april på telefon 70 26 10 11
tirsdag til fredag kl. 12.00 – 17.00

Halvdelen af alle billetter til de enkelte forestillinger er reserveret til arrangører og teaterfaglige repræsentanter for det professionelle børneteater.

For at give flest mulig arrangører lejlighed til at se forestillingerne, udleveres der maksimalt 2 billetter til den enkelte forestilling.

BØRNETEATRETS DEBATFORUM Fredag den 22. september 2000 på Horsens Ny Teater

Dette arrangement henvender sig udelukkende til arrangører, folk fra teaterfaglige institutioner samt det kunstneriske og administrative personale på teatrene. Kontakt venligst Kaskadeteatret for yderligere oplysning samt tilmelding. Gebyr for deltagelse er 360,- kr. pr. person. Gebyret dækker hele programmet inkl. 2 forestillinger, kaffe m/1 rundstykke, frokost inkl. 1 øl/vand samt kaffe og kage.

Billetbestilling for publikum fra den 19. august

på telefon 70 26 10 11

tirsdag til fredag kl. 12.00 – 17.00

Endvidere er der ekstraordinært åbent for billetbestilling i weekenderne den 19. – 20. & 26. – 27. august kl. 10.00 – 16.00

Halvdelen af billetterne til de enkelte forestillinger er reserveret til publikum.

Der kan maksimalt bestilles 5 billetter pr. forestilling (3 til forestillinger for 1½ til 4 år

ge). Der kan maksimalt bestilles til i alt 5 forestillinger.

Særlige arrangementer for tilreisende

For festivalens tilreisende gæster, er der fredag og lørdag aften mulighed for at deltage i arrange-menter med spising på Horsens Ny Teater. OBS.: begrænset antal pladser. Kontakt Kaskadeteatret for yderligere oplysninger.

PROGRAM

8.45 – 9.15	Ankomst	13.00 – 14.00	Forestilling ØRERNE I MASKINEN med Jytte Abildstrøms Teater
9.30 – 10.30	Forestilling MIN MORS DATTER med Teatret Fair Play	14.15 – 15.30	Debatmøde. Hvor er dansk børneteater på vej hen? Om udviklingen fra pædagogik til kunst! Fra det rebelske til en eksportsucces! Fra institutionen til institutionsteatret! Oplæg fra Bjørn Lense-Møller m. fl.
10.45 – 11.15	Et aktuelt emne – programsættes først omkring august.		
11.30 – 12.00	181/2 minut med DANSK RAKKERPAK		
12.00 – 12.45	Frokost		

Ret til ændringer forbeholdes.

Fredag den 22. september:

Teater	Forestilling	Aldersgr	Tid	Varigh	Spillested
ToDo Teatret	Den Gode & Den Onde	10 til 16 år	16.00	50 min.	Byggeteknisk Højskole
Spinatfluglene	I Guder	4 år og op	16.00	45 min.	Midtbykskolen - lokale 512
Dansk Rakkerpak	Rickshaw - Alle tiders Udbytning	6 år og op	16.30	40 min.	Udendørs - Søndergade
Møllen	Lennie og George	10 år og op	16.45	60 min.	Rådhuset
Nørregaard & Reiche	Oh at være en Kænguru	3 til 6 år	17.00	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Anemone Teatret	Petruskas Laksko	3 til 7 år	17.00	50 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Vestenvinden	Arthur - en gralthriller	10 år og op	17.15	75 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Skægspire	Sangen om Kaino	6 år og op	17.15	55 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
Svantevit	Fyrtojet	5 år og op	17.30	45 min.	Biblioteket - mødesal
Patrasket	Et stykke af Månen	8 til 12 år	17.45	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Det Nordjyske Operakompagni	Tyven og Enken	8 til 14 år	18.00	50 min.	Hulvej Skole - gym.
Corona Dansteater	Solo	12 år og op	18.00	45 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Comedievognen	Paradiso	8 år og op	18.00	50 min.	Kilden - sal 1
Mister Jones	Rumrejsen	8 år og op	18.00	50 min.	Kilden - salen
Lampe	Den uartige Caroline	3 til 8 år	18.00	40 min.	Midtbykskolen - formning
Carte Blanche	Var der engang	8 år og op	18.30	50 min.	Kilden - sal 2
Thalias Tjenere	Åh Åwé - Bjørne & Kvinder	8 år og op	18.45	70 min.	Fritidscenter - gym.
ToDo Teatret	Den Gode & Den Onde	10 til 16 år	19.00	50 min.	Byggeteknisk Højskole
Fyren og Flammen	Fyrtojet	6 år og op	19.00	50 min.	Lille Midt - nedre gym.
Thy Teater	Bokserdrengen	12 til 16 år	19.00	90 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Gadesjakk	Avra Laura	8 år og op	19.00	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Anemone Teatret	Petruskas Laksko	3 til 7 år	19.00	50 min.	Midtbykskolen - lokale 218

Lørdag den 23. september:

Teater	Forestilling	Aldersgr	Tid	Varigh	Spillested
Fyren og Flammen	Fyrtojet	6 år og op	09.30	50 min.	Lille Midt - nedre gym.
Corona Dansteater	Solo	12 år og op	09.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Comedievognen	Paradiso	8 år og op	09.30	50 min.	Kilden - sal 1
Vestenvinden	Arthur - en gralthriller	10 år og op	09.30	75 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Anemone Teatret	Petruskas Laksko	3 til 7 år	09.30	50 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Spinatfluglene	I Guder	4 år og op	09.30	45 min.	Midtbykskolen - lokale 512
Teater 83	Nat og Dag	1,5 til 4 år	09.30	30 min.	Midtbykskolen - lokale 203/204
Svantevit	Fyrtojet	5 år og op	09.30	45 min.	Biblioteket - mødesal
Nørregaard & Reiche	Oh at være en Kænguru	3 til 6 år	09.30	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Møllen	Lennie og George	10 år og op	09.30	60 min.	Rådhuset
Randers Egnsteater	Paradistræet	1,5 til 4 år	09.45	30 min.	Midtbykskolen - lokale 520
Artibus	Pigen, Moren og Affaldet	10 år og op	10.00	60 min.	Kilden - salen
Trekanten	Luft under Vingerne	1,5 til 5 år	10.00	40 min.	Midtbykskolen - lokale 302
Dansk Rakkerpak	Kajak Tak	Familieforst	10.00	60 min.	Rundt i gågaderne
Thalias Tjenere	Åh Åwé - Bjørne og Kvinder	8 år og op	10.00	70 min.	Fritidscenter - gym.
Carte Blanche	Var der engang	8 år og op	10.30	50 min.	Kilden - sal 2
Thy Teater	Bokserdrengen	12 til 16 år	10.30	90 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Skægspire	Sangen om Kaino	6 år og op	10.30	55 min.	Midtbykskolen - fælles lokale
Lampe	Den uartige Caroline	3 til 8 år	10.30	40 min.	Midtbykskolen - formning
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5 til 4 år	10.30	35 min.	Midtbykskolen - lokale 210
Holbæk Egnsteater	Når det Regner	1,5 til 4 år	10.30	25 min.	Midtbykskolen - lokale 215
Jytte Abildstrøms Teater	Ørene i Maskinen	6 til 9 år	10.30	60 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Det Nordjyske Operakompagni	Tyven og Enken	8 til 14 år	10.45	50 min.	Hulvej Skole - gym.
Patrasket	Et stykke af Månen	8 til 12 år	11.00	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Thy Teater	Mester Jakob	3 til 4 år	11.00	35 min.	Midtbykskolen - lokale 510
Det Lille Verdensteater	En Nats Historier	1,5 til 4 år	11.00	30 min.	Biblioteket - 2. sal
Eventyr Op/Den Jyske Opera	Det Forjættede Land	6 til 12 år	11.00	60 min.	Sønderbro Kirke
Fair Play	Min mors Datter	14 år og op	11.00	55 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Teater 83	Verden i Farver	1,5 til 4 år	11.00	30 min.	Midtbykskolen - lokale 203/204
ToDo Teatret	Den Gode & Den Onde	10 til 16 år	11.15	50 min.	Byggeteknisk Højskole
Gadesjakk	Avra Laura	8 år og op	11.15	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Svantevit	Fyrtojet	5 år og op	11.15	45 min.	Biblioteket - mødesal
Anemone	Petruskas Laksko	3 til 7 år	11.30	50 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Comedievognen	Paradiso	8 år og op	11.45	50 min.	Kilden - sal 1
Nørregaard & Reiche	Oh at være en Kænguru	3 til 6 år	11.45	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Artibus	Pigen, Moren og Affaldet	10 år og op	12.00	60 min.	Kilden - salen
Spinatfluglene	I Guder	4 år og op	12.00	45 min.	Midtbykskolen - lokale 512
Møllen	Lennie og George	10 år og op	12.00	60 min.	Rådhuset
Fyren og Flammen	Fyrtojet	6 år og op	12.15	50 min.	Lille Midt - nedre gym.
Corona Dansteater	Solo	12 år og op	12.15	45 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Dansk Rakkerpak	Rickshaw	6 år og op	12.30	40 min.	Udendørs - Søndergade
Det Nordjyske Operakompagni	Tyven og Enken	8 til 14 år	12.45	50 min.	Hulvej Skole - gym.
Tåstrup Teater	Linda og Baron	4 til 10 år	13.00	40 min.	Kilden - sal 2
Skægspire	Sangen om Kaino	6 år og op	13.00	55 min.	Midtbykskolen - fælles lokale
Thy Teater	Mester Jakob	3 til 4 år	13.00	35 min.	Midtbykskolen - lokale 510
Jako-Bole Teatret	Jeg vil ha' en Blå Banan	4 til 8 år	13.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Odsherred Teater	I Virkeligheden	14 år og op	13.30	60 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Patrasket	Et stykke af Månen	8 til 12 år	13.45	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Fair Play	Min mors Datter	14 år og op	13.45	55 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Trekanten	Luft under Vingerne	1,5 til 5 år	14.00	40 min.	Midtbykskolen - lokale 302
Eventyr Op/Den Jyske Opera	Det Forjættede Land	6 til 12 år	14.00	60 min.	Sønderbro Kirke
Thalias Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	14.00	65 min.	Fritidscenter - gym.
Crescendo	Kan du høre Græsset Gro	3 til 8 år	14.30	40 min.	Byggeteknisk Højskole
Limfjordsteatret	Engletorvet	5 til 12 år	14.30	45 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5 til 4 år	14.30	35 min.	Midtbykskolen - lokale 210
Holbæk Egnsteater	Når det Regner	1,5 til 4 år	14.30	25 min.	Midtbykskolen - lokale 215
Comedievognen	I Pose og Sæk	4 til 9 år	15.00	45 min.	Kilden - sal 1
Theater La Balance	Tyven fra Bagdad	8 år og op	15.00	75 min.	Midtbykskolen - D-gym.
DRT	Et Sofastykke	5 til 10 år	15.00	42 min.	Biblioteket - mødesal
Det Lille Verdensteater	En Nats Historier	1,5 til 4 år	15.00	30 min.	Biblioteket - 2. sal
Mariehønen	Henry Harald Hardenberg	3 til 8 år	15.00	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Corona Dansteater	24	13 år og op	15.15	65 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Holbæk Egnsteater	Den Forelskede Slikautomat	5 år og op	15.15	60 min.	Midtbykskolen - lokale 512
Teater 83	Nat og Dag	1,5 til 4 år	15.15	30 min.	Midtbykskolen - lokale 203/204

Lørdag den 23. september (fortsat)

Teater	Forestilling	Aldersgr	Tid	Varigh	Spillested
Jytte Abildstrøms Teater	Ørene i Maskinen	6 til 9 år	15.30	60 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Gruppe 38	En lille Sonate	6 år og op	15.30	40 min.	Rådhuset
Randers Egnsteater	Paradistræet	1,5 til 4 år	15.30	30 min.	Midtbykskolen - lokale 520
Teater 2 Tusind	Hjertefri	10 til 12 år	16.00	50 min.	Hulvej Skole - gym.
Tåstrup Teater	Linda og Baron	4 til 10 år	16.00	40 min.	Kilden - sal 2
Vester 60	Jeg er et Rensdyr	4 til 9 år	16.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Jako-Bole Teatret	Jeg vil ha' en Blå Banan	4 til 8 år	16.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Artibus	De tomme Gynger	8 til 11 år	16.30	60 min.	Kilden - salen
Odsherred Teater	I Virkeligheden	14 år og op	16.30	60 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Limfjordsteatret	Engletorvet	5 til 12 år	16.30	45 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Thalias Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	16.45	65 min.	Fritidscenter - gym.
Comedievognen	I Pose og Sæk	4 til 9 år	17.00	45 min.	Kilden - sal 1
Mariehønen	Henry Harald Hardenberg	3 til 8 år	17.00	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Replikken	Vi skal lige først,.....	15 år og op	17.15	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Crescendo	Kan du høre Græsset Gro	3 til 8 år	17.30	40 min.	Byggeteknisk Højskole
Madam Bach	Hallo Gud	15 år og op	17.30	70 min.	Midtbykskolen - fælles lokale
Teater 2 Tusind	Hjertefri	10 til 12 år	17.45	50 min.	Hulvej Skole - gym.
Corona Dansteater	24	13 år og op	17.45	65 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Gruppe 38	En lille Sonate	6 år og op	17.45	40 min.	Rådhuset

Søndag den 24. september:

Teater	Feststilling	Aldersgr	Tid	Varigh	Spillested
Mariehønen	Henry Harald Hardenberg	3 til 8 år	10.00	45 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Gruppe 38	Hans og Grete	7 år og op	10.00	35 min.	Rådhuset
Crescendo	Kan du høre Græsset Gro?	3 til 8 år	10.00	40 min.	Byggeteknisk Højskole
Corona Dansteater	24	13 år og op	10.00	65 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Tåstrup Teater	Linda og Baron	4 til 10 år	10.00	40 min.	Kilden - sal 2
Artibus	De tomme Gynger	8 til 11 år	10.00	60 min.	Kilden - salen
Trekanten	Luft under Vingerne	1,5 til 5 år	10.00	40 min.	Midtbykskolen - lokale 302
Holbæk Egnsteater	Når det Regner	1,5 til 4 år	10.00	25 min.	Midtbykskolen - lokale 215
Vestvolden	En helt ude i Skoven	8 år og op	10.15	65 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Teater 2Tusind	Hjertefri	10 til 12 år	10.15	50 min.	Hulvej Skole - gym.
Replikken	Vi skal lige,.....	15 år og op	10.15	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Vester 60	Jeg er et Rensdyr	4 til 9 år	10.30	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Randers Egnsteater	Paradistræet	1,5 til 4 år	10.30	30 min.	Midtbykskolen - lokale 520
Det Lille Verdensteater	En nats Historier	1,5 til 4 år	10.30	30 min.	Biblioteket - 2. sal
Holbæk Egnsteater	Den forelskede Slikautomat	5 år og op	10.45	60 min.	Midtbykskolen - lokale 512
Refleksion	Broder Sol, Søster Måne	4 til 10 år	11.00	45 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Mimeteatret	Kan det Ses?	12 år og op	11.00	50 min.	Fritidscenter - gym.
Theater La Balance	Tyven fra Bagdad	8 år og op	11.00	75 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Lampe	Den grimme Ælling	1,5 til 4 år	11.00	35 min.	Midtbykskolen - formning
Teater 83	Nat og Dag	1,5 til 4 år	11.00	30 min.	Midtbykskolen - lokale 203/204
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5 til 4 år	11.00	35 min.	Midtbykskolen - lokale 210
Thy Teater	Mester Jakob	5 til 6 år	11.00	50 min.	Midtbykskolen - lokale 510
Batida	Det eventyrlige Kappadoki-en	6 til 11 år	11.15	50 min.	Kilden - sal 1
Meridiano	Med vilde Vinger	9 år og op	11.30	70 min.	Lille Midt - nedre gym.
Jako-Bole Teatret	Jeg vil ha' en Blå Banan	4 til 8 år	11.45	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Gruppe 38	Hans og Grete	7 år og op	12.00	35 min.	Rådhuset
Madam Bach	"Hallo Gud"	15 år og op	12.00	70 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
DRT	Et Sofastykke	5 til 10 år	12.00	42 min.	Biblioteket - mødesal
Randers Egnsteater	Sandheden og Søhesten	3 til 8 år	12.30	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Limfjordsteatret	Engletorvet	5 til 12 år	12.30	45 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Mimeteatret	Kan det Ses?	12 år og op	12.45	50 min.	Fritidscenter - gym.
Mister Jones	Rumrejsen	8 år og op	12.45	50 min.	Kilden - salen
Morgana	Babylon	13 år og op	12.45	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Vester 60	Jeg er et Rensdyr	4 til 9 år	13.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Thy Teater	Mester Jakob	5 til 6 år	13.00	50 min.	Midtbykskolen - lokale 510
Replikken	Kun for Sjøv	15 år og op	13.15	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Refleksion	Broder Sol, Søster Måne	4 til 10 år	13.30	45 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Holbæk Egnsteater	Den forelskede Slikautomat	5 år og op	13.30	60 min.	Midtbykskolen - lokale 512
Det Lille Verdensteater	En nats Historier	1,5 til 4 år	13.30	30 min.	Biblioteket - 2. sal
Oyfn Veg	Måneporten	4 til 8 år	13.45	35 min.	Hulvej Skole - gym.
Corona Dansteater	Snak	6 til 9 år	13.45	45 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Batida	Det eventyrlige Kappadoki-en	6 til 11 år	13.45	50 min.	Kilden - sal 1
Vestvolden	En helt ude i Skoven	8 år og op	14.00	65 min.	Horsens Ny Teater - scenen
Trekanten	Luft under Vingerne	1,5 til 5 år	14.00	40 min.	Midtbykskolen - lokale 302
Randers Egnsteater	Sandheden og Søhesten	3 til 8 år	14.30	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Vestenvinden	Et Hundeliv	8 år og op	14.30	60 min.	Rådhuset
Mister Jones	Rumrejsen	8 år og op	14.30	50 min.	Kilden - salen
Theater La Balance	Tyven fra Bagdad	8 år og op	14.30	75 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Lampe	Den grimme Ælling	1,5 til 4 år	14.30	35 min.	Midtbykskolen - formning
Meridiano	Med vilde Vinger	9 år og op	14.30	70 min.	Lille Midt - nedre gym.
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5 til 4 år	14.30	35 min.	Midtbykskolen - lokale 210
Madam Bach	"Hallo Gud"	15 år og op	14.45	70 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
Jako-Bole Teatret	Jeg vil ha' en Blå Banan	4 til 8 år	15.00	45 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Teater 83	Nat og Dag	1,5 til 4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen - lokale 203/204
Holbæk Egnsteater	Når det Regner	1,5 til 4 år	15.00	25 min.	Midtbykskolen - lokale 215
DRT	Et Sofastykke	5 til 10 år	15.00	42 min.	Biblioteket - mødesal
Mimeteatret	Kan det Ses?	12 år og op	15.15	50 min.	Fritidscenter - gym.
Limfjordsteatret	Engletorvet	5 til 12 år	15.30	45 min.	Midtbykskolen - lokale 218
Randers Egnsteater	Paradistræet	1,5 til 4 år	15.30	30 min.	Midtbykskolen - lokale 520
Refleksion	Broder Sol, Søster Måne	4 til 10 år	15.45	45 min.	Horsens Ny Teater - lille scene
Oyfn Veg	Måneporten	4 til 8 år	15.45	35 min.	Hulvej Skole - gym.
Corona Dansteater	Snak	6 til 9 år	16.00	45 min.	Horsens Gl. Teater - salen
Replikken	Kun for Sjøv	15 år og op	16.15	45 min.	Lille Midt - øvre gym.
Mister Jones	Rumrejsen	8 år og op	16.15	50 min.	Kilden - salen
Morgana	Babylon	13 år og op	16.15	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Vestenvinden	Et Hundeliv	8 år og op	16.45	60 min.	Rådhuset